

DESTAN-I

* Ocak
* 2014
* Sayı-7

KIRKPINAR

KIRKPINAR KÜLTÜRÜNÜ TANITMA VE YAŞATMA DERNEĞİ AYLIK ÜCRETSİZ YAYIN ORGANIDIR

**KIRKPINAR
YAĞLI GÜREŞLERİ**
Alper Yazoğlu-3

**HER DÜKKANA BİR
KIRKPINAR KÖŞESİ**
Beyazıt Sansı-4

**UNUTULMAZ
KIRKPINAR GÜREŞLERİ**
Efkan Bucak-5

**ERMEYDANI
ARENA OLDU**
Halil Delice-6

**SPOR ADAMI
HÜSEYİN YILDIRIM**
Muhsin Durucan-7

KARA AHMET
Sinan Beratlıgil- 8

CİHAN ŞAMPİYONU
KARA AHMET PEHLİVAN
1870-1902

DEMİRKİRAN PREFABRİK

“Siz Hayal Edin Biz Gerçekleştirelim”

www.demirkiranprefabrik.com.tr

KIRKPINAR YAĞLI GÜREŞLERİ

Dünya ulusları arasında TÜRK , en eski kaynaklanan ırktır. Türkler, tarih boyunca her dönemde varlığını sürdüren, dünya uluslarınca uygarlıkları övülen ve ilgi ile izlenen en büyük tarihsel anıtın mimarı olarak görülür ve bilinirler...

Uluslar tarihleri ile yaşar, kültürleri ile ayakta durur, güçlenir, övünç ve kıvanç duyarlar. Tarihin en eski dönemlerinde var olan ve tarihe egemen olmuş, Türk Ulusu'nun spor tarihi incelendiğinde, önemli bir yeri olan güreş sporu ilgmizi çekmektedir.

Türkler, Orta Asya ve Anadolu'da özellikle **Karakucak, Kuşak, Aba ve Şalvar** güreşlerini sportif ve askeri amaçla yapmakta idiler. **Yağlı güreş**, Türklerde sonradan yerleşen ve benimsenen bir spor dalı olmuştur. Öncelikle Rumeli veya Paşaeli'ne ayak basan Osmanlı Türklerinin, yörede bulunan yağlı güreş sporunu görmeleriyle bu tarz benimsenmiş, geleneksel hale gelmiştir.

Edirne Kırkpınar Yağlı Güreşleri'nin kökeni de oldukça eskilere gitmektedir.

Ama Kırkpınar'ın somut olarak başlangıç tarihi, Edirne'nin **Sultan 1. Murat** ve **Komutanı Lala Şahin Paşa** tarafından fethedildiği 06-Mayıs-1361 tarihidir. Mevsim şartları gibi, kimi nedenlerle Haziran veya Temmuz aylarında da yapılmaktadır. Örneğin bu yıl 653. Tarihi Kırkpınar Güreşleri **20-21-22 Haziran** günlerinde yapılacaktır...

Kültürümüzün önemli birçok ögesini bünyesinde toplayıp , tarihin imbiğinden süzülerek günümüze kadar gelmiş olan yağlı güreşler, ata sporumuz olarak bilinmiş ve kabul görmüştür...Dergimiz sayesinde ulaştığımız, çok değerli

yeni nesil okuyucularımızdan gelen istek üzerine yağlı güreşlerimizin boy ve kurallarıyla ilgili kısa ama net bilgiler paylaşmak istiyorum :

Geleneksel sporlarımızın hepsinde ,sporcuların deneyim, yaş ve ağırlıklarına göre yapılan sınıflandırmaya "**boy**" denir ve boy ayrımı hakem heyeti tarafından yapılır...

Yağlı güreşlerimizde boylar :

1. Teşvik
2. Deste Küçük Boy
3. Deste Orta Boy
4. Deste Büyük Boy
5. Küçük Orta Küçük Boy
6. Küçük Orta Büyük Boy
7. Büyük Orta Boy
8. Baş Altı Boyu
9. Baş Boyu.

Yağlı güreşlerde yenik düşme, yenilme :

*Oturmuş vaziyette iki elle geriye payanda yapmak.

*Oturmuş iken önce bir elle payanda yapıp kendi ekseninde dönerek ikinci elini diğer yönden payanda yapmak.

*İki dirseğin yere değmesi

*Bir dirsek yere değmişken diğer elin yere payanda yapması

*Yerde ve ayakta güreşirken rakibin oyunu ile sırtın yere gelmesi.

(Geleneksel tanımlama ile, "**göbeğin yıldız görmesi**")

*Rakibini kaldırıp el ve ayağını yerden keserek 3 adım yürümek veya kendi etrafında bir daire çizmek,

*Güreş esnasında oyun uygulanırken kışpetin çıkması ve edep yerlerinin görünmesi de yeniklik sayılır...

Yağlı güreşimizi tanıttım yazılarım devam edecek...

**KIRKPINAR KÜLTÜRÜNÜ
TANITMA VE YAŞATMA
DERNEĞİ**

Adına İmtiyaz Sahibi

ALPER YAZOĞLU

Sorumlu Yazı İşleri
Müdürü

ÖZCAN BAŞGÜL

Genel Sekreter

MÜBECCET GÜZEY

Genel Yayın Danışmanı

SİNAN BERATLIGİL

Görsel Tasarım

BEDİA BARAK

Katkıda Bulunanlar

MEHMET İRİŞ

SEYFETTİN SELİM

SEMAHAT UZGÖR

BEYAZIT SANSI

SEVCAN KALIPÇINDEN

ŞEREF GÖKDEMİR

Reklam Koordinatörü

GÜLŞAH AŞÇIOĞLU

OCAK 2014 - SAYI : 7

Yayın türü:

YEREL SÜRELİ YAYIN

BASKI: Ege Reklam ve Basım
Sanatları San. Tic. Ltd. Şti.
Esatpaşa Mah. Ziyapaşa Cd.
No:4 Ataşehir- İSTANBUL
Tel: 0216 470 44 70
FASK: 0216 472 84 05
www.egebasim.com.tr
Sertifika No: 12468

ADRES: Türkocağı Cad.
No: 19 Kaleiçi- EDİRNE
Tel: 0284 212 63 82
e-posta:
kirkpinardestani@gmail.com
www.kirkpinarderneği.org

Destan-ı Kirkpınar
Basın Meslek İlkelerine
uymaya söz vermiştir. Tüm
reklamların sorumluluğu
firmalara, mekalede ki
görüş ve düşünceler ise
yazarlara aittir. Yazarlara
ücret ödenmez.

BEYAZIT SANSI

HER DÜKKANA BİR KIRKPINAR KÖŞESİ

Edirneli olarak Kırkpınar'la ne kadar ilgileniyoruz?
Ne yazık ki bu soruya olumlu cevap veremiyoruz.
Çünkü elimizdeki istatistik verilerine göre; Edirneliler Kırkpınar'la çok fazla ilgilenmiyor.
Ben de 1956'dan bu yana Kırkpınar'ı izleyen bir Edirneli olarak, aynı izlenimi taşıyorum.
Edirneliler Kırkpınar'a olması gereken şekilde önem vermiyor.
Oysa vermek gerekiyor.
Çünkü Kırkpınar artık bir dünya kültür mirasıdır.
Birleşmiş Milletlerin Bilim, Kültür ve Sanat birimi olan UNESCO, Kırkpınar'ı korunması gereken bir dünya kültür mirası olarak kabul etmiştir.
O halde biz neden duruyoruz?
Böylesine değerli bir kültür mirasına neden yabancı kalıyoruz?
Sıradan insanımızın ilgisizliğini bir şekilde anlayabiliriz. Ama Edirne'mizin sivil toplum örgütlerinin bu konuda kendilerini sorunlu saymaları gerekiyor.
Örneğin: Edirne Ticaret ve Sanayi Odası ile Esnaf Odaları Yönetimleri, bu konuda üyelerini dükkanlarında bir Kırkpınar Köşesi oluşturmaya davet edebilirler.
Benim yıllardan bu yana yazdığım bu öneriyi; yani dükkanında bir Kırkpınar Köşesi oluşturma önerimi, Edirne'de sadece bir dükkan kabul etmiştir.
Bu dükkan; Edirne'mizin Turizm Elçisi diye tanınan Şef Bahri Bey ile ortağı Kemal Ustanın dükkanlarıdır.
Bu konuda güzel bir örnek olan köşenin fotoğrafını dikkatle incelemenizi istiyorum.
Bu köşede Kırkpınar'ın önemli objelerinin maketini veya resimlerini çok kolaylıkla görebileceksiniz.
Çok kolayca temin edebileceğiniz bu nesnelerle sizlerde dükkanınızda bir Kırkpınar Köşesini çok rahatlıkla oluşturabilirsiniz.
Edirneli olmanın bir görevi ve sorumluluğudur bu... diye düşünüyorum.

Unutulmaz Kırkpınar Güreşleri...

EFKAN BUCAK

Bu yazıda aktardıklarımın kimi bir güreşsever olarak gördüğüm olaylar ancak çoğu arşiv araştırmalarım sonucu ortaya çıkardım. İlerleyen sayılarımızda da inşallah bu tür yazılarla hafızalarımızı tazelemeye çalışacağım. İki **gün süren güreş** 1974'te başpehlivanlık finalinde Babeski Nazmi Uzun ve İzmirli Kara Ali Çelik'in 16 Haziran Pazar günü başlayan güreşlerinde eşitlik akşama kadar bir türlü bozulmayınca, müsabakaya 17 Haziran Pazartesi günü devam edildi. Pazartesi 50. dakikada rakibini pes ettiren Kara Ali başpehlivanlığı kazandı. Benzer durum 1981'de Mustafa Yıldız-Aydın Demir müsabakasında gerçekleşti. **Pes doğrusu!** 1973'te başpehlivanlığı kazanan Ordulu Davut Yılmaz, **inanılmaz bir performans** sergiledi. 1.69 metre uzunluğunda ve 88 kilogram ağırlığındaki Ordulu pehlivan tüm rakiplerini pes ettirerek altın kemer aldı. **Yarım kalan Kırkpınar** 13-15 Haziran 1975 tarihleri arasında yapılması planlanan güreşler, 14 Haziran'da pehlivanlar ve belediye arasındaki anlaşmazlık nedeniyle iptal oldu. Pehlivanlar deste, küçük orta ve büyük orta için 500'er, başaltı için 1000, başpehlivanlar için 1500'er TL yolluk istedi. Buna karşın belediye başpehlivanlara 1000'er, başaltına 750'er TL verebileceğini, alt boy-lar için bir önceki yılın aynısı ücret uygulanacağını açıkladı. Ancak üst kategori pehlivanları sadece kendileri için hak talep etmediklerini belirtip bu teklifi kabul etmediler ve güreşler iptal oldu. Pehlivanlardan Göçmen Recep ve cazgır Osman Filiz'e hayat boyu, başpehlivanlardan 'Kara' Ali Çelik, Fehmi Özkan, Süleyman Akbayır ve 'Arap' Mustafa Yıldız'a 3'er yıl, Osman Şener ve Mehmet Gacaroglu'na birer yıl ceza verildi. **Minderden** çayıra 1980'de başpehlivanlığı Muğlalı Mehmet Güçlü kazandı. Daha önce serbest güreş milli takımında yer alan Güçlü, minderden gelip başpehlivan olan ilk isim olarak tarihe geçerken bir devri de açmış oldu. Finalde Güçlü'ye yenilen Bandırmalı Sabri Acar, yediği yemekten zehirlendiğini ve bunun finaldeki

Dile kolay 652 sene devam eden Kırkpınar Yağlı Güreşleri'nde çayırlarımız ne pehlivanlar, ne güreşler gördü... Elbette ilginç olaylarda yaşadı. Eleştirel yazılarımıza bu sayılık ara verelim derseniz ve cumhuriyet döneminde Kırkpınar'da yaşanmış ilginç olayları hatırlayalım.

performansına etki ettiğini söyleyerek, "Müsabakalara hazırlanırken 150 tavuk, 2 teneke bal, 60 kilo da tereyağı yemiştım. Ama final öncesi yediğim yemekten zehirlendiğim için şampiyonluktan oldum" dedi. Bir istatistik daha: Ağa Kemal Pul misafirlerine 60 kasa rakı, 84 kilo sigara, 20 kazan yemek ikram etti. Yemekler için 80 kuzu kesildi. **Kırkpınar'a puanlama geldi** Kırkpınar'da ilk kez puanlama sistemi 1983'te yürürlüğü girdi. O yıl 1 saatlik normal sürede yenilemeyen pehlivanlardan 15 dakikalık uzatma bölümünde daha fazla puan alanı galip ilan edildi. **Kur'an'a el basın!** 1986'da başpehlivanlara şike yapmamaları için Kur'an'a el bastırıldı. Başpehlivan İbrahim Gümüş'ün altın kemerini bizzat Başbakan Turgut Özal taktı. **Özal'ın gelişi Kırkpınar tarihinde bir dönüm noktasıdır.** Sarayıçi, Özal'ın talimatlarıyla yenilenmiş, pehlivanların gelirlerinde ciddi artış olmuştur. **Yumruklar konuştu** 1998'de başpehlivanlık ikinci turunda Cengiz Elbeye ve Sezgin Yüksel arasındaki güreş sertleşince kavga çıktı. Kavgaya başta, Sezgin Yüksel'in takım arkadaşı Eyüp Ünlü ve Elbeye'nin takım arkadaşı Nizamettin Akbaş olmak üzere diğer pehlivanlar da katıldı. Olaylar güçlükle yatıştırılırken, sakatlığını öne sürerek müsabakaya zamanında dönmeyen Sezgin Yüksel hükmen mağlup edildi. **Er meydanında hanım ağa** 2003 yılı güreşleri için ağalığı, 85 milyar lirayla Giresunlu bir işkadını olan Zübeyde Kavraz kazandı. Kavraz Kırkpınar'ın ilk hanım ağası oldu ancak daha sonra bu ücreti ödeyemedi ve hakkını kaybetti. **Seri başı sistemine isyan** 2005'te başpehlivanlık ikinci turunda seri başı olmamalarına itiraz eden 7 isim güreşmeyeceklerini beyan ettiler. Pehlivanlara seyirciler de destek verdi. Uzun uğraşlar sonrasında 6 isim

ikna edilirken yalnızca Gölcüklü İrfan Şen çekildi. **Bir efsanenin başlangıcı** 1990'da Karamürselli iki başpehlivan finalde karşılaştı. Ustası Kadir Birlik'i mağlup eden Ahmet Taşçı, daha sonra bu sevinci 8 kez daha yaşadı ve Cumhuriyet tarihinin en iyi pehlivanı olduğunu gösterdi. **Taşçı seyirciye kızınca...** 1994'te finalde Ahmet Taşçı ve Cengiz Elbeye arasındaki finalde seyircilerin Elbeye'den yana tavır koymasına ve kendisini yuhalamasına sinirlenen Taşçı uzatma devresinde rakibinin elini kaldırarak yenilgiyi kabul etti. Böylece Cengiz Elbeye kariyerinde ilk kez başpehlivan oldu.

Ermeydanı arena oldu

HALİL DELİCE

Sonunda ermeydanı arena, pehlivanları da gladyatörlere çevirmeyi başardık. Dokuzu başpehlivan olmak üzere tam yirmi güreşçi... On beş ay çayırlardan uzak olacak. Hastalık sebebiyle mi? Evet, hastalık... Ama bildiğiniz bedeni hastalık değil... Gönül hastalığı... Egoya esir olma, onu ilah edinme, paraya, şöhrete tapma hastalığı... On sekizi dopingli çıktığı iki tanesi de doping numunesi vermediği için on beş ay ermeydanından, af edersiniz arenadan uzak kalacaklar... Evet, bilerek arena dedim. Ermeydanlarının ermeydanlığı kalmadığı, ermeydanları arena, pehlivanlar gladyatöre, er kişiler para kişiler döndüğü için böyle söyledim... Arena neyi ifade eder, ermeydanı ne söyler birkaç kelimeyle anlatmaya çalışayım... Sonra kararı siz verin, ermeydanlarının arena olup olmadığına... Arena, zevk için can alınan yer, ermeydanı ise ebedi güzellikler için can verme sırrına erilen... Arenada para için can alınır, ermeydanında hak için can verilir... Arena'da birilerini eğlendirmek, kumar oynanmasını sağlamak için gladyatörler, birbirlerini öldürür. Arena'da, matadorlar, zevk için korumasız canlara, boğalara kıyar. Arena, kan, vahşet meydanıdır. Ermeydanı, yiğitliğin, mertliğin, insanlığın yaşatıldığı yerdir. Ermeydanı, öldürmenin değil, ebedi

güzellikler için ölmenin temsil edildiği mekandır. Ermeydanı, erlerin, can verme sırrına erenlerin, güle aşık olanların meydanıdır. Arena, mazlumlar kaçmasın, zulüm tam anlamıyla işlensin diye duvarlarla çevrilidir. Ermeydanı ise tabiatın kucagındadır, ebedi güzelliğe işaret eden ağaçlar, çiçekler, kuşlar, çimen ve su ile koyun koyunadır. Arenada, zulmü seyretme, ermeydanında güzellikleri yaşama ve şahit olma vardır. Arenada para kazanılır, ermeydanındaysa sahip olunan maddi-manevi nimetler, karşılıksız verilir. Evet, ne dersiniz er meydanının ermeydanlığı kalmış mı? Yıllardır dopingli güreşçilerin çıkması ve bu halin herkes tarafından normal kabul edilmesi... Neyi gösteriyor? Yıllar önce Avcılar'da güreş yapılan yere Arena ismi verilmiş, buna tepki göstermiştim. Ama kimsenin sesi çık-

mamıştı. Kırkpınar'ın, yağlı güreşin manasına yüzde yüz ters Arena isminin, güreş yapılan yere verilmesi, yirmi güreşçinin doping sebebiyle ceza alması ve herkesin de bunu normal karşılaması... Neyin işareti? "Avcılar Arena Ermeydanı" ismi ve doping skandallarının durmaması, yağlı güreşte, spor, insanlık anlayışımızda geldiğimiz noktayı, ermeydanının arenaya dönüşünü göstermiyor mu? Yağlı güreş; para için, tv stüdyolarında, otellerin gösteri salonlarında, sirklerde yapılır hale gelmedi mi? Yağlı güreşte anlaşmalı güreşler yapılıyor, para ile rakip satın alınıyor diye söylenmiyor mu? Bütün bunlar, ermeydanının arenaya dönüştüğünün habercisi değil mi? Ermeydanını arena olarak isimlendirmek ve nasıl bir cinayet işlendiğinin farkında olmamak, hangi çözülüşün ifadesi? Sözümlü; "Şu yeryüzü ermeydanı, Gönül sevmez her meydanı, Yüreksiz yorgan döşek, Koç yiğide ver meydanı.

Oğuz Mete çağından, Son Peygamber kucagından, Hacı Bektaş ocağından, Açık bize sır meydanı... " diyenlere... Kelamımız, yeryüzünü ermeydanı bilenlere, koç yiğitlere, alperen gönüllülere, erlere... İş, arenada, tv stüdyolarında olanlara, doping yapanlara, dopingi normal karşılayanlara, yağlı güreşten geçinenlere değil... Hey! Orada kimse var mı?

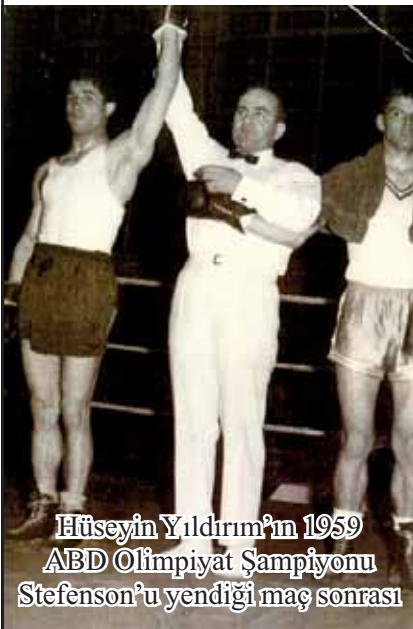

SPOR ADAMI HÜSEYİN YILDIRIM

“Cumhuriyet, fıkren, ilmen ve bedenen kuvvetli ve yüksek seviyeli muhafızlar ister.”
K. Atatürk

Simdiye dek ‘bilim adamı’ sözcüğü kulaklarımızda yer edindi. Oysa nitelikli spor adamlarımız da var. İşte onlardan biri: Spor Adamı Hüseyin Yıldırım... O’nun spor alanındaki kalıcı izlerini şöyle sıralayabiliriz:

Avrupa Boks Birliği üyesidir. Tam elli kez, milli forma giydi. Basketbol Federasyonu As Başkanlığı yaptı. Güreş Federasyonu As Başkanlığı görevini yürüttü. On beş yıl içinde iki kez Atletizm Federasyonu Başkanlığında bulundu. Sivas Spor Korusunu kurarak on yıl yöneticiliğini ve başkanlığını yaptı. Boksta Avrupa, Asya, dünya ve olimpiyatlarda dövüştü. Türkiye şampiyonu oldu. Boksta, atletizmde, güreşte ve futbolda ünlü şampiyonların yetişmesinde önderlik yaptı. Spor ve kültür adamı Hüseyin Yıldırım’ı Pera Palas Şiir Günleri’nden başlayan dostluğumuz çerçevesinde yıllardır tanırım. Geçmiş yıllarda Mecidiyeköy çok katlı otoparktaki bürosuna uğradım. Şimdilerde Ortaköy’deki yerinde ziyaret ettim. Yeni yayımladığım kitaplarımı imzaladım. İçten karşılar, kendisini dinletmeyi başarır ve sergilediği olumlu davranışlarla uğurlar.

Hüseyin Yıldırım’ın 1959 ABD Olimpiyat Şampiyonu Stefenson’u yendiği maç sonrası

FENERBAHÇE SPOR KULÜBÜ SPORCULARINDAN MİLLİ BOKSÖR HÜSEYİN YILDIRIM 1953-1960

Her zaman güler yüzlü ve gönül gücü yerindedir. Son görüşmemizde o güzel sesinden ‘Gözleri feddan güzel’ i zevk alarak dinledim. Güçlü belleğini devinime geçirerek öyküler ve efsaneler anlatır. Şiirler ve cinaslı dörtlükler okur. İşte onlardan birisi:

“Yazı bilmem yazı bilmem
Okuyup da yazı bilmem
Kışı beraber geçirdik
Gelecek yazı bilmem.”

Dinleyenleri çok olur. Anlattıkları ilgiyle dinlenir. Üstelik karşısındakinin gözünün içine bakarak anlatır. Hüseyin Yıldırım’dan dinlediğim bir Ömer Hayyam ürünü: “Yarab!

Cennet, cehennem dersin,
İkisi de senin olsun.
Bir kadeh şarap,
Bir de kadın ver.
N’olur O da peşin olsun!”

Hemşerisi Âşık Veysel ve Zeki Müren yüklü anılarından anekdotlar aktarır. Kendi ürünlerini yansıtır. Bunların kalıcı olması ereğiyle bir kitap oluşturmalarının gerekli olduğunu dile getirdim. Yüz yüze olduğumuzda ve telefon görüşmelerimizde; kitaplarımı el altında ve başucunda tutarak okuduğunu ve doyumsuz zevk aldığını belirtir! Bu da beni mutlu eder!

Kimi özellikleriyle tanıdığım
Hüseyin Yıldırım;
Ülkesini ve İstanbul’u çok seven,
Atatürk ilke ve devrimlerine bağlı,
Kültürün ve sanatın yakınında olan,
Can dostu, cana yakın ve dost canlısı,
Şanlı, şöhretli ve varlıklı bir iş adamı,
Hoşsohbet ve konuşması dinlenebilen,
Ülkenin bölünmez bütünlüğünü isteyen,
İyiliksever, güler yüzlü ve cömert bir insan,
Çayı içilen ve konuğuna yemek ikram eden, Her kesimden insanlarla iletişim içinde olan,

Sözün kısası,
Hüseyin
Yıldırım,
‘adam gibi’
adam...

EĞİTİMCİ YAZAR
MUHSİN DURUCAN

Atalarının do-
ğup büyüdüğü
Malatya’nın Fethiye kasabasına okul ve yol yaptırdığını ve kadirbilir yaklaşımla bir caddeye ‘Hüseyin Yıldırım Caddesi’ adı verildiğini de öğrendim.

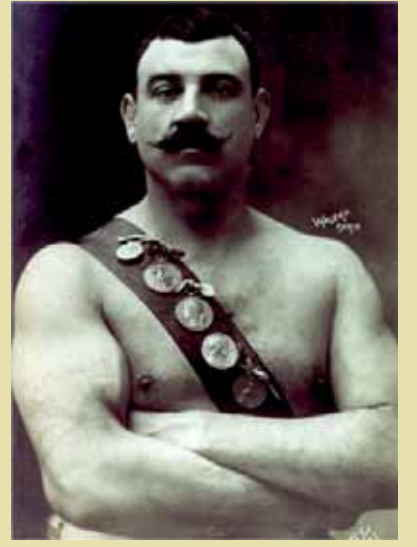
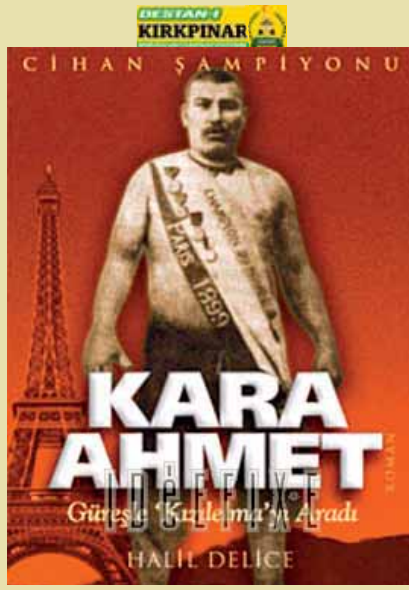
Düşünür Auguste Breal şöyle der:

“Yeryüzünde iki çeşit insan vardır:

1-Birlikte yaşadıkları insanlara hayatı hoş edenler,
2-Birlikte yaşadıkları insanlara hayatı zehir edenler.”
Evrenimizde birinci gruptakilerin sayıca çok olmasını dilerim.
Kuşlar gibi uçmayı, balıklar gibi yüzmeyi öğrendik. Ancak bu arada çok basit bir sanatı unuttuk: Kardeşçe yaşamayı...
Geliniz insan olmanın çözümlemesini yapalım.
Şiir güzelliği günler dileyerek yazımızı şair Necati Keçeli’nin dörtlükleriyle noktalayalım.

İnsan Olmalı

Eğer insan olup, doğduysa canlı
İnsanca bir insan, olmalı insan
Hiç kimse doğmuyor saraylı hanlı
Aç, yetim, fakiri bilmeli insan.
İnsandır hayattan dersini alan
İnsanı soğutur hep yalan dolan
İnsandan eserdir, geriye kalan
İnsanlık adına yelmeli insan.
Allah insan diye, yoğurmuş ise
Cansızdan canlıyı ayırmış ise
Dostun, insan diye çağırmış ise
Dostun davetine gelmeli insan.
Kötülük yapanın yüzleri gülmez
Doğru yolda insan kötülük bilmez
İnsana verilen sevgiler ölmez
Sevgiyi gönülde bulmalı insan.
Cömert değil midir dünya doğası
Hoş görü olmalı, insan hülyası
Her insanın vardır gönül ağası
Öl denilen yerde ölmeli insan.
İnsanlar bir kere doğar ömründe
İnsan, dost olmalı insan gönlünde
Her dostu koşmalı ölüm, düğünde
Dostuna haber salmalı insan.

Kara Ahmet

|Arastırma-Haber Sinan Beratlıgil

Profesyonel dalda Dünya Şampiyonu olan ilk ve tek Türk pehlivan. Kara Ahmet, Koca Yusuf'tan sonra Avrupa'da en çok tanınan ve takdir gören pehlivandır. Kara Ahmet Paris'te yapılan resmi bir turnuvayı da kazanmış, karşısına çeşitli milletlerden çıkan bütün pehlivanları yenerek resmen "Dünya Şampiyonu" ilan edilmiş pehlivandır. Kara Ahmet 1870 yılında, Deliorman'ın merkezi sayılan Razgrad'ın Zahari Stoyanov köyünde doğdu. Koca Yusuf'un doğduğu Karalar Köyü ve bu köy arasında sadece 50 km var. Bu gün Bulgaristan sınırları içinde kalan Razgrad, o zaman Ruse şehrine bağlıydı.

Kara Ahmet çok kuvvetli bir bünyeye sahipti. Yağlı güreşte hızla yükselen Kara Ahmet zaman içinde pehlivan Hergeleci İbrahim ile tanışıp güreşin inceliklerini öğrendi. Henüz pek genç yaştaayken başpehlivan oldu. Kara Ahmet kendinden daha ağır pehlivanlarla da güreşti ve galip geldi. Fakat asıl büyük şöhretini 1899 yılında Paris'te Greko-Romen stilinde yaptığı güreşlerle kazandı.

Çok kuvvetli bir bünyeye sahip bulunan bu karayağız delikanlı, zaman içinde ustasından yağlı güreşin bütün inceliklerini öğrendi. Kuvveti ve güreş yeteneği sayesinde kısa zamanda adını duyurarak henüz pek genç bir yaşta iken başpehlivan olma saadetine erdi.

Avrupa'nın çeşitli ülkelerinde güreşler yaparak hasımlarını yenen Kara Ahmet kendisine âşık olan zengin bir Fransız kızı ile evlendi. Daha sonra İstanbul'a taşındı. Müslümanlığı kabul eden eşi Ayşe Zarife adını aldı.

Kara Ahmet İstanbul'a döndükten kısa bir süre sonra 1902 yılında geçirdiği bir beyin kanaması sonucunda hayata veda etti. 32 yaşında ölen bu büyük pehlivanın mezarı Eyüp'te.

DELIORMAN TOPRAĞINDAN BİR YİĞİT DELİKANLI

İşte Deliorman'lı Kara Ahmet de Türk güreşinin bu sembol isimlerinden biridir. Zaten bugün Bulgaristan sınırları içinde kalan Deliorman da (Aşağı Tuna Ovası'nda, Rusçuk, Razgrad, Silistre, Şumnu ve Hacıoğlu Pazarcık şehirlerini de içine alan bölge) tarih boyunca pehlivanları ile ün yapmış bir Osmanlı toprağıdır. Genelde Karaman civarından gelen köklü Türk ailelerinin yerleştirildiği bu bölge, dünyaca ünlü Kara Ahmet'den Koca Yusuf'a, Kurtdereli Mehmet Pehlivan'dan Kel Aliço'ya kadar birçok meşhur pehlivan yetiştirmiştir.

Kara Ahmet ve madalyaları

Kara Ahmet'in Paris'te tespit edilen vücut ölçüleri şöyledir:

Boy: 1 metre 80 santimetre
Göğüs çevresi: 1 metre 24 santimetre
Ense: 50 santimetre
Pazu: 37,5 santimetre
Bilek: 32 santimetre
Ağırlık: 105 kilo

Hergeleci ile Kara Ahmet'in bir yağlı güreş öncesinde çektiikleri fotoğraf.

Bu Yıl Kirkpınar Yıldızsız Geçecek...

ÖZCAN BAŞGÖL
atasporumuzgures@gmail.com

Yağlı Güreş Yürütme Kurulu Başkanı Taşçı 20 sporcuya 15'er ay men cezası verilmesine ilişkin cezanın uygun olduğunu söyledi.

Türkiye Güreş Federasyonu Yağlı Güreş Yürütme Kurulu Başkanı Ahmet Taşçı, yağlı güreşte 20 sporcuya 15'er ay men cezası verilmesi kararına ilişkin, "2 yıl sporcular için uzun bir süre olurdu. Verilen cezanın uygun olduğunu değerlendiriyorum" dedi.

Taşçı yaptığı açıklamada, verilen ceza nedeniyle güreşçilerin en fazla bir yıl er meydanından uzak kalacağını söyledi. Dopingli ilgili olarak güreşçilerin çok bilgilendirilmediğini, vitamin hapi olarak alınan bir ilaçtan bile doping çıkabilmediğini belirten Taşçı, şöyle konuştu:

"Doping eğitimi vermeden sonradan doping bulunduğunda da en ağır kullanım cezalarını vermeleri doğru olmuyordu. Bu konuda iyi bir indirim yapılmış ce-

zada. En azından güreşçilerin bir yıl er meydanına giremeyeceği sonucu çıktı. Öbür türlü olsa 2 yıl giremiyor olacaktı. O da sporcuyu koparabilir. 2 yıl sporcular için uzun bir süre olurdu. Verilen cezanın uygun olduğunu değerlendiriyorum. Zaten ata sporunu yapmak meşakkatli. Yağlı güreşe yönelen gençlerimizin sayısı azalıyor. Elimizdekilere sahip çıkmalıyız."

BU YIL KIRKPINAR YILDIZSIZ GEÇECEK

Tarihi Kirkpınar Yağlı Güreşleri'nde 2 kez altın kemerin ebedi sahibi olma unvanını da taşıyan Taşçı, ceza alan güreşçiler nedeniyle bu yılki Kirkpınar'ın yıldızsız geçeceğini belirterek, "Yıldız eksikliğiyle geçebilir ama alttan gelen sporcularda bayağı iyi. Malum Balaban ortada yoktu. Bir anda Kirkpınar'ın gündemine oturdu. Yeni isimler çıkabilir. Yeni isimlere de şans doğmasına neden olur" dedi.

652. Tarihi Güreşleri'nin başpehlivanı olarak altın kemerin sahibi olan Ali Gürbüz'de dopingli maddeye rastlanılmasının ardından 652. Tarihi Kirkpınar Yağlı Güreşleri'nin başpehlivanı olan İsmail Balaban ise ata sporu güreşte doping çıkmasının kendilerini üzdüğünü söyledi.

"Sporda, özellikle ata sporumuz Kirkpınar'da dopingin olması hepimizi üzdü. İnşallah önümüzdeki sezonlarda bu tarz olaylarla karşılaşmayız. 15 ay da federasyonumuzun aldığı bir karar. Ne karar verilirse verilsin saygı duyarım" diyen Balaban, ceza alan güreşçilerin bir yıl çayırardan uzak kalacağını ancak bunun sporculara çok fazla etkisi olacağını düşünmediğini vurguladı.

Antrenör değerlendirmesi

Balaban'ın antrenörü ve eski pehlivanlardan Hasan Aydın ise ceza süresini "makul" olarak değerlendirdi.

Cezanın pehlivanların performansını etkileyeceğini düşündüğünü ifade eden Aydın, şunları kaydetti:

"Ceza alanların hepsi arkadaşımız. Güreşten ekmeklerini kazanıyorlar. 2 yıl diyorlardı 15 ay makul. Bence ceza performanslarını düşürür. Bir maça hazırlanmak var, bir de antrenmanda güreşmek var. Diğerlerini etkiler belki de Ali Gürbüz'ün çok etkileneceğini düşünmüyorum. Ali, yetenekli bir sporcu."

VERİLEN CEZALAR

Alınan numunelerinde yasaklı maddeye rastlanan 18 sporcu ile numune vermekten kaçtıkları için Disiplin Kurulu'na sevk edilen iki sporcu 2 yıl men cezası almıştı. Daha önce sporcuların daha önce bu tür bir olaya karışmadıkları için cezaları 15 aya indirilmişti.

Bu arada 652. Tarihi Kirkpınar Yağlı Güreşleri'nde başaltı kategorisinde başarıları nedeniyle başpehlivanlığa yükselen Abdullah Kaçmazoğlu ve Sinan Kaya da aldıkları ceza nedeniyle bu yıl meydana çıkamayacak.

Numune vermekten kaçtıkları için ceza alan Mustafa Güngör ile Mustafa Ölmez'in yanı sıra yasaklı madde kullandıkları gerekçesiyle ceza alan sporcuların isimleri şöyle:

Ali Gürbüz, Serhat Gökmen, Ahmet Serbest, Bekir Seçim, Sermest Bulut, Ali Altun, Murat Aydoğdu, Gökhan Arıcı, Abdullah Kaçmazoğlu, Sinan Kaya, Cemali Küçükçüçlü, Kazım San, Kürşat Korkmaz, Mustafa Seçim, Özer Ay, Süleyman Aykırı, Bilal Kıvrak, Hüseyin Sever.

Güngör Mazlum
1977-1980 dönemi
Edirne Belediye Başkanı

KIRKPINAR AMBLEMİNİN DOĞUŞU

Belediye başkanlığı görevine gelmezden önce Edirne'nin güzel bir şehir ve Kırkpınar amblemine ihtiyacı olduğunu düşünüyordum. 11.Aralık.1977 tarihinde göreve gelir gelmez çalışmalara başladım. Teklifimi belediye meclisine götürdüm, olumlu karşılandı. Ülke çapında yarışma açtık, katılımı arttırmak, usta sanatçıların ilgisini çekmek için ödülleri yüksekçe tuttuk. Ulusal basına ilanlar vererek duyurumuzun, yurt düzeyinde her tarafa yayılmasını sağladık.

15.Nisan 1978 son katılım tarihiydi. Yarışmaya 35 sanatçı katıldı.60 eser geldi.

Seçici kurul üyelerinin tamamının tercihi ile Semih Akın Tozlu'ya ait Kırkpınar amblemi birinci oldu.

Gelecek kuşaklara bilgi aktarımı amacıyla yeri gelmişken seçici kurul üyelerini de tanıtmak istiyorum; Vali Sebahattin Çakmaklıoğlu, Belediye Başkanı Güngör Mazlum, Edirne Mimarlık Mühendislik Akademisi Başkanı Selahattin Çakal, Sağlık Müdürü Ratip Kazancıgil, Belediye Meclis Üyesi Rıfat Yılmaz, Mimar Özcan Ayyıldız, Ressam Tayyip Yılmaz.

Kırkpınar amblemine hayat veren Semih Akın Tozlu'nun amblemle ilgili yorumu şöyleydi; "ATA YADİGÂRI KIRKPINAR GÜREŞLERİMİZİN TEMEL MOTİFİ HİÇ KUŞKUSUZ GÜREŞ TUTMUŞ İKİ PEHLİVANDIR. ÇALIŞMALARIMDA BU MOTİFİ MODERNİZE EDEREK VERMEK BAŞLICA AMACIM OLDU"

KIRKPINAR AMBLEMİ İLK YIL SORUN YAŞADI

1978 Kırkpınar haftası başlamıştı. Cuma günü öğleden sonra 1977 yılı Kırkpınar Ağası rahmetli Fethi Atan bir grup arkadaşı ile odama geldi. Ayağa kalkıp ellerini sıkarak hoşlanmaya çalıştım. Fakat suratları asıktı. Buyurun oturun dedim oturmuyorlardı. Hepsi eski pehlivandı, hepsi iri kıymıydı. Nihayet rahmetli Fethi Atan yüksek perdeden konuşmaya başladı; "ben geçen yıl Kırkpınar ağası olarak Kırkpınar amblemi yaptırmıştım, siz onu dikkate almayarak yeniden amblem yaptırmışsınız, o kadar emek verildi, kullanılmasını istiyorum."

Doğruyu söylemek gerekirse böyle bir amblemden haberim yoktu. Yazı işleri Müdürü Necmi Beyi çağırıp sordum, var dedi. Gitti ve depodan getirdi. Yuvanlak bir davul ve etrafında 40 tane yıldız, gayet basit.

Aşağıdan almaya çalıştım, inatlaşmanın anlamı yoktu, senin amblemin, benim amblemim derken Kırkpınar'a zarar gelebilirdi. 1975 yılında az yolluk ödemesi bahanesi ile pehlivanların boykotunu ve Kırkpınar'ın iptal edilmesini düşündüm. Rahmetli Fethi Atan'a şöyle dedim; "Bizim yaptırdığımız Kırkpınar amblemi olarak kullanılsın, sizinkini de ağa amblemi olarak kullanalım. Güreş alanında Ağa tribününün önüne bayrak direği koyduracağım, sizinki bu direkte dalgalanacak." Biraz yumuşadılar. Kerhen de olsa kabul ettiler.

Kırkpınar amblemi 35 yıldır yaşıyor. Edirne halkı ve spor camiası Kırkpınar amblemini çok sevdi. Bizim bu amblemimiz yurdumuzdaki bütün spor dallarındaki amblemlere esin kaynağı olmuştur. Dikkat edecek olursanız hepsinde o yumuşak ve modern çizimleri görürsünüz.

DESTAN-1 KIRKPINAR DERGİMİZİN DAĞITIMI DEVAM EDİYOR

Yurdumuzun birçok yöresinde dağıtımı devam eden Destan-1

Kırkpınar dergimizin 6. sayısı da ilgiyle takip ediliyor.

İstanbul, Eyüp Feshane fuar alanında 5-6-7-8 Aralık 2013 günlerinde düzenlenen Rumeili-Balkan-Trakya günlerinde 3,4,5. sayılarımız Bin adet dağıtılmış olup daha fazla kişinin okuması sağlanmıştır. Her geçen gün alakanın dahada arttığı dergimiz Destan-1 Kırkpınar'a gösterilen ilgiye teşekkür ediyoruz

ÖZCAN BAŞGÖL

MAKARNACI HÜSEYİN PEHLİVAN'IN KABRİ YAPTIRILIYOR

Bilecik'in Pazaryeri ilçesi Karadede köyünde bulunan Sultan Abdülaziz'in baş pehlivanının mezarı düzenlenip yanındaki cami yeniden yapılıyor. Çalışmaları yürüten Köy Muhtarı Cabbar Şimşek, ilgililerden ve hayırsever vatandaşlardan yardım bekliyor.

Osmanlı'nın son sultanlarından Padişah Abdülaziz'in baş pehlivanlığını yapan Makarnacı Hüseyin Pehlivan'ın kabri, bahçesinde bulunduğu cami ile birlikte vatandaşlar ve Pazaryeri Belediyesi'nin katkıları ile restore ediliyor.

Köyü ziyareti sırasında mezarı gören Pazaryeri belediye Başkanı Hikmet Öztürk, ilçeye döndükten sonra mezarın düzenlenmesi için harekete geçmesi ile çalışmalar başladı. Mezarın bulunduğu bahçe içerisindeki caminin de yıkılmaya yüz tuttuğunu gören Başkan Öztürk, camiyi de yeniden yapmak üzere harekete geçmiş.

Duyarlı vatandaşlar, köy muhtarlığı ve Belediyelerin katkıları ile tarihi bir şahsiyete sahip çıkmaya çalıştıklarını belirten Öztürk, hayırsever vatandaşlardan yardım beklediklerini de kaydetti.

Karadede Köyü Muhtarı Cabbar Şimşek ise, Makarnacı Hüseyin Pehlivan'ın köylerinin kurucularından olduğunu, kendisinin adını yaşatmak için harekete geçtiklerini belirterek; "Pazaryeri belediye Başkanımızın desteği ile camiyi ve pehlivanımızın kabrini yeniden yapıyoruz. İlçe Müftümüz Eyüp Aydın bu konuda bize büyük destek verdi. Başkanımız Hikmet Öztürk'e ve Müftümüze teşekkür ediyoruz, herkesin de desteğini bekliyoruz" dedi. Makarnacı Hüseyin Pehlivan kimdir?

Bilecik'in Pazaryeri ilçesine bağlı Karadede köyünde doğan ve Kırkpınar'da yetişen Makarnacı Hüseyin Pehlivan, başpehlivanlığının yanı sıra Kırkpınar'ın en iri pehlivanlarından birisi olarak biliniyor. Güreşe düşkünlüğü ile bilinen Sultan Abdülaziz'in huzurunda başpehlivanlardan Kel Aliçoğu yenerek ün yapan Makarnacı Hüseyin Pehlivan, Sultan tarafından 'Paşa' diye anılırken, sarayda da Kuşçubaşılık görevini yürütmüş. Yunan pehlivanı yenen Makarnacı bu başarısıyla Sultan Abdülaziz'in büyük övgüsünü kazanmış. Pehlivanlığı ve saraydaki görevi sona erdikten sonra memleketine dönen Makarnacı Hüseyin Pehlivan, hayatını kaybedince burada toprağa verildi.

Sultan Azizin başpehlivanlarından Makarnacı Hüseyin pehlivan Filiz Nurullah çapına yakın bir pehlivandı. Yalnız boyu Filiz kadar yoktu. İki metreye yakındı.

Makarnacı Hüseyin pehlivanın ayağına giydiği güreş kispeti tam kırk okka safi gelirdi.

Makarnacının ustası da malûmumuz değildir. Bilindiği gibi her Türk pehlivanının muhakkak bir ustası vardır. Lâkin çok eski pehlivanların bazı güreşlerine vâkıf olduğumuz halde ustalarının kimler olduğunu tespit etmek mümkün olamamıştır.

ULUSLARARASI ALANDA GERÇEK ATA GÜREŞİ ABA GÜREŞİ

SİNAN BERATLIĞİL

Aba güreşi, Türk'lerin 5000 yılından daha eski geleneksel ortak güreş sporudur. Bugünkü Orta Asya Türk devletlerinin yapmış olduğu kuraş, kuşak güreşi veya belbağlı güreşten çok az farklılıklar göstermektedir. Dünyada elbiseli güreşin ilk şekli olup, Çin mücadele sporları ile Japon judosunun da atası bu aba güreşidir. Bu güreş türü İskit, Saka, Uygur, Karahan, Moğol, Özbek, Kazak, Çagatay ve diğer Orta Asya Türk milletlerinin en çok önem verdikleri ve de savaş beden eğitimi olarak geliştirdikleri spor şeklidir. Ülkemizde yaygın olarak yapıldığı yerler Antakya (Hatay) ve Gaziantep illerimiz ile ilçeleridir. Gaziantep'te aşirtmalı, Antakya'da ise kapışmalı aba güreşi yapılmaktadır. Bunların birbirinden küçük teknik farklılıkları bulunmaktadır.

Güreşe ismini veren aba; kaban boyun-da, kolsuz veya kısa kollu, dayanıklı kumaş, deri veya keçeden bir cekettir. Bu ceket, Türk'lerin eski çağlardan günümüze günlük giysisidir. Ceketin beline, bele bir kez dolanan örgülü bir kuşak bağlanır. Alt kısma ise diz altına kadar uzanan koyu renk eşofman tipi bir pantolon giyilir. Ayaklar çıplaktır. Aba güreşi, düğün, dernek, harman günleri veya özel turnuvalar şeklinde daha çok yaz mevsiminde çayırlarda ya da harman yerlerinde davul zurna eşliğinde yapılır.

Yarış alanı çayırdır. Ayakta yüz kadar oyun ve yerde mücadele ile rakibin sırtını yere getirme, omuz, kalça veya göbek üstüne düşürme sonucu galibiyet elde edilir.

Aba güreşinde rakibi yüksekte düşüren fırlatma teknikleri

Yarışmalar, ümit, genç ve büyük kategorilerinde 8 siklette (ayak, tozkoparan, deste, küçükorta, orta, büyükorta, başaltı ve baş) yapılır. Genellikle 2 masa, bir meydan, bir kuşak ve bir orta hakem tarafından yönetilen yarış, belli bir süre için (5+5 dakika) sınırlandırılmakla beraber, yenişinceye kadar da sürdürülebilir. Buradaki güreş alanı gerçek er meydanıdır. Davul-zurna, yarışmanın temposunu hızlandırmak, sporculara hırs

kazandırmak ve onları şevke getirmek için çalınır. Ülkemizde Aba veya bazı yörelerde kuşak güreşi denilen bu spor, Orta Asya'da, Kafkas'larda ve Rusya'da çok yaygındır. Türk ülkelerinde çoklukla Milli güreş veya Uluttuk (ulusal) güreş olarak anılmaktadır. Bayan sporcular tarafından da büyük bir hevesle yapılır. Bu güreş biraz daha modernize edilerek Özbekler tarafından Kuraş olarak Dünya'ya tanıtılmıştır.

Antakya'da festivaller ve Aba Güreşi Dünya Kupası

Hatay'ın Türkiye'ye katılımı nedeniyle her yıl düzenlenen festivalde birkaç yıldır düzenlenen Uluslar arası Aba Güreşleri, Temmuz Aylarında Belediye Başkanı Doçent **Dr. Lütfü SAVAŞ** himayesinde yapılıyor. Bu organizasyonla dünyaya yayılma yolundadır. Aba güreşleri Uluslar arası genel koordinatörü, tanınmış bilim ve spor adamımız **Prof. Dr. İbrahim ÖZTEK**' in belirttiklerine göre turnuvaya Almanya, Azerbaycan, Dağıstan, Gürcistan, Bulgaristan, Kosova, Bosna, Makedonya, Kırım, Başkurdistan, Türkmenistan, Özbekistan, İran, KKTC, Moldova gibi ülkeler. Aba Güreşine en büyük destek Sayın Vali Celalettin LEKESİZ ve Ağalık görevini üstlenen Recep ATAKAŞ, Ali ABA ve Arif YILMAZ gibi iş adamlarımızdan gelmektedir.

2014 DE TÜRK SPORUNDAN BEKLENTİMİZ DAHA HIZLI, DAHA YÜKSEK, DAHA GÜÇLÜ

Prof. Dr. İbrahim ÖZTEK
Türkiye Olimpian Derneği Başkanı

Türk sporunda dopinglerle dolu, hedeflerimiz ve arzularımız dışında başarıdan uzak bir yılı daha geride bıraktık. 2012 Olimpiyat oyunlarının doping kurbanı gidişi de spor ailemizi derinden yaralamıştır. 2013 Akdeniz Oyunlarında 30 dopingli ve 2013 yılında tesbit edilebilen toplam 114 doping kurbanı Türkiye'nin sportif onurunu lekelemiştir. 2013, Kazan'da yapılan 27. Yaz Üniversite oyunlarında da halter ve atletizm branşlarında sporcularımızın bir kısmının dopingli olması sonuçlara kötü yansımıştır. Oyunlarda Rusya 155' i altın olmak üzere toplam 292 madalya elde ederken, Rusya'nın ardından Çin 25 altın, Amerika 11 altın kazanarak sıralamadaki yerlerini almışlardır. Türkiye ise iki altın beş gümüş madalya kazanmıştır (bunlardan 2 altın 1 gümüşü güreşte, iki tanesini atletizmde bir tanesini boksta bir tanesini halter branşlarındadır). Bu iki altın büyük başarı olarak tanıtılmıştır. 2009 Belgrad Üniversite oyunlarında yine Rusya 27 altın, 22 gümüş, 27 bronz madalya kazanırken, onu 22 altınla Çin, 21 altınla Güney Kore takip etmiştir. Türkiye ise, Güney Afrika ile birlikte 2 altın, 2 gümüş ve 5 bronzla 23. Sırada yer almıştır. Geriye doğru gidersek, 2005 te İzmir'de Türkiye'nin ev sahipliği yaptığı oyunlarda Rusya yine 26 altın, 16 gümüş, 23 bronz ile birinci olurken, Türkiye; 10 altın,

11 gümüş ve 6 bronz kazanarak, 8. Sırada yerleşmiştir. Olimpiyat oyunlarında; 2012 de 1 altın (tekvando), 1 gümüş (tekvando), 1 bronz (güreş) (listeden dopinglilerin dereceleri çıkarılmıştır), 2008 Pekin'de 1 altın, 4 gümüş, 3 bronzla 36. Sırada yer alınmış, 2004 Atina'da ise; 3 altın (halter), 4 gümüş (boks, tekvando, güreş, atletizm), ve 3 bronz (halter, güreş, güreş) kazanılmıştır. Akdeniz oyunlarında 2013 yılı Mersinde Türkiye, 70 altın madalya kazanan İtalya'nın ardından 47 altınla ikinci sırada yer almıştır. Bu iyi bir başarıdır ve ev sahibi olmanın avantajları kullanılmıştır. Fakat sporcuların 30' unun dopingli olması bu başarıya çok büyük gölge düşürmüştür ve 2020 olimpiyat oyunları aday şehir oylamalarında da dopingli sporcular, Türkiye'nin başına bela olmuştur. 2009

akdeniz oyunlarında; Türkiye 20 altınla, İtalya Fransa ve İspanya'nın ardından dördüncü, 2005 oyunlarında ise; yine 20 altınla İtalya Fransa ve İspanya'nın ardından dördüncü olmuştur.

Yaz ve kış Olimpiyat Oyunları, Üniversite Oyunları ve Akdeniz Oyunları sonuçlarını incelediğimizde, sonuçların 80 milyon nüfuslu, dünyanın 16. Ekonomisine sahip dediğimiz Türkiye'ye yakışmadığı görülmektedir. Dünya şampiyonalarında da alınan sonuçlar pek parlak değildir. Sıralamalarda nüfusu 10 milyon civarında olan Orta veya Kuzey Avrupa ülkelerinin gerilerinde kalmaktayız. 115 yılı geride bırakan Olimpiyat Oyunlarında, katılan toplam sporcu sayımız 900 civarında olup, kazanılmış madalya sayısı 38 altın, 25 gümüş, 22 bronz olmak üzere toplam 85' dir. Altın madalyaların 28' i güreş, 8' i halter, 1' i judo, 1' i ise tekvando branşlarındandır. Olimpiyat oyunlarında 30 kadar temel sporun 300 kadar dalları vardır ve 900 civarında madalya dağıtılmaktadır. Pekin Olimpiyatlarında Çin 51 altın madalya ile birinci olurken, Amerika 36, Rusya 23 altın kazanmıştır. Bu oyunlara Amerika 695, Çin 639, Rusya 467, Türkiye ise 68 sporcu ile katılmıştır. Türkiye'nin 100 yılda katıldığı toplam sporcu sayısı nerede ise Amerika'nın bir defada katılan sporcu sayısı kadardır.

Başarı veya başarısızlık konusunda bir takım yanlışların olduğu ortadadır. Eksik nedir ? Eksiği 4 alanda aramamız gerekmektedir. Bunlar; **sistem-sporcu-spor tesisi-spor eğitimcisidir**. Her büyük organizasyon sonrası spor yöneticileri “büyük başarı elde ettik”. “Sporcularımız tarih yazdı” gibi yanlış ve hayali söylemlerle halkımızı kandırmaktadır. Bunu da en üst seviyedeki yöneticilerimiz yapmaktadır. Yanlışlardan biri de “sporcularımız 30 dalda yarışacaklar ve 10 madalya hedeflemiş bulunuyoruz” gibi sözlerdir. Şimdi eksiklerimize bir göz atacak olursak;

1. Sistem: Türk spor teşkilatı yeterlidir ve kim tarafından yönetildiği belli değildir. Türk sporunda yönetim ve iktidar karmaşası vardır. Devlet, devlet babalığından çok, sahadaki kavganın içindedir. TMOK, oyun kurma yerine oynayanların arasına girmelidir. Türkiye’de ivedi TMOK’ nin başı çektiği; federasyonlar üniversiteler kulüpler okullar “**TÜRKİYE YÜKSEK SPOR ORGANİZASYONU**” nu, o da **YÜKSEK SPOR KONSEYİ, SPOR BİLİM VE EĞİTİM KONSEYİ** veya **YÜKSEK SPOR ENSTİTÜSÜ** gibi organları oluşturmaktadır. Bu organlar, Türk sporunun gelişimine ve geleceğine yön vermeli, araştırma ve geliştirmede etkin rol üstlenmelidir. Modern ve sporda gelişmiş ülkelerin sistemleri Türkiye’ye, Türkiye koşullarına uygun olarak adapte edilmelidir. Türkiye Yüksek Spor Organizasyonu, olimpiik olsun olmasın tüm spor dallarını kucaklamalıdır. TMOK nin federasyon ve sporcular üzerinde yaptırım gücü veya işbirliği artırılmalıdır. **Federasyonların TMOK içinde temsilci bulundurmaları yerine, TMOK’ nin federasyonlar içinde temsilcileri bulunmalıdır.** Sporda ülkeler arası ilişkileri en iyi federasyonlar kurmaktadır. TMOK bundan da yararlanmalıdır. Uluslar arası yarışmalarda da daima temsilcileri bulunmalıdır.

2. Sporcu: Sporcu iyi yetişiyormu, iyi sporcu yetiştirebiliyormuyuz, anaokulundan itibaren çocuklarımızı oyunlarla başlayarak spora yönlendirebiliyormuyuz, Türk spor yönetimi veya TMOK anaokulundan itibaren okullara sportif eğitim plan ve projeleri verebiliyormu, çocuklara spor bilinci ve kültürü aşılanabiliyormu, çocukların anne ve babalarına sporun önemini anlatabiliyormuyuz, yani milletçe sporun kıymetini anlayabiliyormuyuz, yurt sathında sporun tüm dalları için geniş bir taban oluşturabiliyormuyuz ? Türkiye’de yüksek performans sporu

veya sporcusu yetiştirilirken, olimpiyat oyunlarının esas alınması yerine, sporcunun iyi bir sporcu olması, millilik nosyonunun kazandırılması, turnuva ve kıta şampiyonalarında başarı sağlaması, daha sonra dünya şampiyonalarında başarı elde edecek hale gelmesi prensibinden hareket edilerek, Olimpiyat oyunları bu sistemin son halkasını oluşturmaktadır.

Birçok büyük ülke, kendi milletler toplulukları ile ön olimpiyatlar tesis ederken, bu konuda çok geniş bir alana sahip Türkiye bu konuyu tamamen ihmal etmektedir. Bu alan birçok branşta işbirliği ve başarıyı kamçılacaktır. **TÜRK OLİMPİYATLARI** neden uygulama alanına konulmamaktadır ?

3. Spor tesisi: Her mahallede çocuklarımız için ortak çalışma alanı olabilecek küçük spor tesislerinden başlayarak, ihtiyaca cevap verecek tesisleri kurabiliyormuyuz, **3 ay kapalı**

olan okullarımızın spor salonlarını halkımıza açabiliyormuyuz, Beden eğitimi öğretmenlerimizi yazın tatil günlerinde çocuklarımızın ve halkımızın hizmetine sunabiliyormuyuz, bu şekli ile çocuklarımızı internet cafe(!)’ lerinden uzak tutabiliyormuyuz, ilk okul yaşına inen sigara, alkol ve uyuşturucu gibi kötü alışkanlıklara karşı en önemli kalkan olan spora bu konuda da verdiğimiz önem yeterlimi ?

4. Spor eğitimcisi:

Birbirini tamamlayan bu sistemetik yapı içindeki en önemli faktör spor eğitimcisidir. Anaokulundan başlayan ve yüksek performans sporculuğuna uzanan bu uzun yolda öğretmen, teknik eğitimci, kondüsyoner, psikolog, doktor ve diyetisyen işbirliği sporcuyu yoğurur, mayalar, şekillendirir ve sonra ona ruh verir. Spor eğitimi spor kültürü ve spor bilincinin son halkası ya iyi bir sporcu olmayı, ya da gerçek bir şampiyon olmayı sağlar. Bireysel ve takım halinde şampiyonluğa giden yolda yüksek performans sporcusu haline gelmiş takım veya sporcunun ihtiyacı olan bu ruh halidir. Bunu ister kuvvetli inanç, ister beden, zeka ve ruh eğitiminin doruk noktası olarak isimlendirelim, sonunda hedef budur. Sporcuyu şampiyon yapan de bu son nokta, yani bu son ruh halidir. Bu ruh hali sporcuyu savaşçı haline getirir ve ölümüne savaşır.

DERNEK FAALİYETLERİ

Kırkpınar Kültürünü Tanıtma ve Yaşatma Derneğimiz, Yağlı güreşlerimizi her alanda tanıtmaya devam ediyor.

Yönetim Kurulu Başkanımız **Alper Yazoğlu**, Yönetim Kurulu Üyelerimiz **Seyfettin Selim**, **Özcan Başgöl**, **Ezine Kaymakamı Ali Fuat Atik**. 1990 Kırkpınar Ağası **Murat Köse**, 2001 Kırkpınar Ağası **Murat Saruhan**, , Yöre güreş ağaları, Çanakkale Çardak ağası **Ramazan Güven**, Çan Ağası **Yakup Köse**, Kepez Ağası **Yahsem Korkmaz** ,Çanakkale’de düzenlenen Truva Deve Güreşlerinde Ağa **Mevlut Oruçoğlu**’nun konuğu olarak bulunmuşlardır.

18 Ocak Cumartesi akşamı deve güreşçileri camiası ile birlikte “**HALI GECE**”’nde Başkanımız **Alper Yazoğlu**, 200 yıldır ege yöremizde yapıla gelen ve bu yıl Çanakkale 1. Truva deve güreşlerini düzenleyen, Çanakkale Belediye Başkanı **Ülgür Gökhan**, Güreş Ağası **Mevlut Oruçoğlu**, ve tertip komitesi adına **Ali Kahraman**’a Derneğimizin birer teşekkür plaketi takdim etti. Daha sonra Kırkpınar ve Yöre güreş ağaları, 19 Ocak Pazar günü Çanakkale 1.Truva deve güreşlerinde ağa **Mevlut Oruçoğlu** tarafından kapıda karşılanıp, seyircileri selamlamasının ardından deve güreşlerini izlemeye geçilmiştir. Edindiğimiz bilgiye göre geleneksel olarak yapılan deve güreşlerinde, güreşen develere, yöre halkı “tülü” diye adlandırıyor.. Bu güreşçi develerin erkeği çift hörgüçlü Asya devesi, buhur diye de biliniyor, dişisi ise tek hörgüçlü Afrika devesidir. Bu da yörede yoz ya da hecin deve diye bilinir. Bu güreşçi develer genelde İran’dan satın alınmaktadır.

Bundan sonrada ATASPORUMUZ Yağlı güreşlerimizin ve Kırkpınar Kültürünün tanıtılması için Derneğimiz faaliyetleri artarak devam edecektir.

YAĞLI GÜREŞLE, MINDER GÜREŞİ ARASINDAKİ FARKI FARK EDEMEDİLER

Güreş Federasyonu'nda görev alan minder kökenli yöneticiler yağlı güreşi anlayıp yorumlayamadılar... Yağlı güreşle minder güreşi arasındaki farkı fark edemediler... Her ikisi de birer güreş dalı olsa da uygulamaları, yapılış biçimleri ve tempoları çok farklı iki spor branşı aslında...

Yağlı güreş uzun soluklu ve ağır tempolu bir güreştir. Minder kökenli yöneticiler yağlı güreşi şirinleştirme adına yaptıkları uygulamalar maalesef yağlıyı daha da yozlaştırdı.. Ya da yağlıyı minderden gelenlere göre uyarladılar demek daha doğru olur. 40 dakika ayakta dikil sonra altın puanlamada dalıp puanı al ve başpehlivan ol...

Kırkpınarın, ölene kadar güreş sonucu, çıkmıştır beyler...

ZEKERİYA UZUN

YOKSA BU GİDİŞLE YAĞLI GÜREŞ SEYİRCİSİ AĞA KAPISINDA GECELEYEN BELEŞCİLERDEN İBARET OLACAK...

Tarihten ibret almalı eğer başarı isteniyorsa... İsteklere taleplere kulak verilmeli ki Kırkpınar eski günlerine dönsün. İyileştirmeler yapılsın sistem disipline olsun bak o zaman ne anlaşıyor kalır ne de çirkinleştiriyor... Herkes hayatta kalmak için güreşiyor sadece yolluk almak için değil...

Saygılarımla.

Yağlı güreş disiplini ile yetişmiş bir pehlivanın buna uyum sağlaması çok zordur. Yağlı güreşte altın puan uygulaması ve minderde diğer uygulanan sistemlerin uygulanması sadece minderden gelen yağlıcılara avantaj sağlar, yağlı güreşe de başka bir faydası yoktur. Kırkpınar da kule başhakemliğini ise iyice yozlaştırdı bu sistem... Altın kemer sahibi ve de Kırkpınar başpehlivanı olmuş yada kırkpınarda derece almış başpehlivanlar ne hikmetse kule başhakemi yaılmıyor da yağlı güreşte başarısını hatırlayamadığım ama başka bağlantıları güçlü kişiler olabiliyor ne hikmetse... Sonra da birileri çıkıyor ben şurda bu koltukta şu kadar görev yaptım... İyi güzel yaptınız da ; altın kemer sahibi sayın Hüseyin Çokal Kırkpınara alınmıyor bunu gören

bilen ve de tedbir alan bir yönetici maalesef çıkmıyor. Kırkpınarda altınkemer almış, başpehlivan olmuş pehlivanların ismine birer koltuk ayrılmalı.. Kırkpınarda derece yapmış ya da yapamamış ama Kırkpınarda güreş tutmuş başpehlivanlara da 20-30 koltuk ayrılmıyor ne hikmetse.. Ağa tribünü önünde çayır kenarına konulan bir kaç sandalye için eski başpehlivanların birbirini kırmaları ve itişmesi şahsen beni üzüyor... Federasyonu yönetenler biraz güreşçilerin sosyal güvenlik ve diğer sorunlarına da el atsın lütfen. Hiç değilse tarihi Kırkpınarda başpehlivanlık alan bir güreşçi emekli olsun... 25-30 yıl emek veriliyor bu spora sonunda kocaman bir hiç... Heyyy koltuğu dolduranlar millete biraz kulak verin...

RAMAZAN KIVRAK

ATA SPORU GÜREŞ

Ata sporumuz güreş, ecdadımızdan gelen fakat halkın yaşayıp da yönetenlerin göz ardı ettiği sporumuz. Dünyada Türk gibi güçlü sözünü söyleten cihan pehlivanları, düğünlerde, yarenliklerde güreş tutan yiğitlerimizdi. İşte o yiğitlerimiz yarenlik yerinde, kispetlerini, poturlarını giyerler, yağlanırlar, meydanı doldurmaya başlarlar. Bir obada rahatsızlığı olmayan bütün gençler güreş tutarlar; hatta yaşı oldukça geçkin olanlar da er meydanına çıkmak isterler de hakemlerin itirazıyla güreşemezler.

Ceylan gibi ana kuzuları boy boy sıralanırlar minik, toz koparan, deste, ayak, orta, başaltı, baş boylarında. Civar obalardan da bileğine, yüreğine güvenen, er meydanlarında kispet dövmüş pehlivanlar da güreş tutarlar. Cazgır, gür sesiyle: Pehlivan, pehlivan Kispeti beline Besmeleyi diline Haydi meydan yerine!

der ve önce küçük boylar salınır. Pehlivanlar birbirlerinin ellerini tutarlar, cazgırın komutunu beklerler. Cazgır gür sesli, bilgili, tarihi iyi bilen, pehlivanların isimlerini ve başarı ile memleketlerini aklında tutabilen ve bunları anında şiire döküp pehlivanları ve seyircileri coşturan insandır. Cazgır, pehlivanların sağ tarafına gelir başlar gür sesiyle pehlivan okşamasına:

Hoş geldin sefa geldin pehlivan
Meydanlara kadem verdin pehlivan

*
Bir eşek aldım vurdum semeri
Sıçradı çıktı kırdı palanı
Eşeğe binip deveyi kucağına alanı
Sen de dinle benim koca yalanı

*
Dam direğinden yıkılır
Kol bileğinden bükülür
Pehlivan belden sıkılır
Atayım derken kendisi yıkılır

*
Fesleğenden odun olmaz
Beslenkiden kadın olmaz

İlgından maşa olmaz
Kırmadan paşa olmaz
Her ananın doğurduğu
Böyle pehlivan olmaz

*
At ölür meydanı kalır
Yiğit ölür şanı kalır
Pehlivan ölür kispeti kalır
Deve ölür hatabı kalır
Eşek ölür semeri kalır
Hay hay pehlivan

*
Dumanı tütmeyen bacadan
Sesi çıkmayan hocadan
Sahtekar hacıdan hayır gelmez
Güzün ekilen darıdan
Oğul vermeyen arıdan
Kocadan sonra kalkan karıdan hayır gelmez

Karısına sırtını dönüp yatan kocadan da hayır gelmez
Hay hay pehlivan

*
Altındayım diye yerinme
Üstüneyim diye sevinme
Yer yiğidin kalesidir
Güreşmeyi bilmeyenin belasıdır.
Hay hay pehlivan

Şaka matrak da çok olur güreşlerde. Kılıbıklara yani karısının sözünden çıkmayana da pehlivan okşaması yapılmıştır.

Akşam eve varınca
Dayak yeme yengeden
İyi koru kendini
Tırpan ile kündeden

Kafana yapıştırır
Alim Allah maşayı
Hiç boşlama pehlivan
Sıkı tut paçayı

En sonunda da,

Toklu gibi tokuşun
Aslan gibi güreşin
Haydi pehlivanlara deyin maşallah
Getirin Hz. Muhammet'e salavat
Haydi pehlivan, Allah derman versin!

der ve alkışlar, naralar seyircilerden gelirken, pehlivanlar da kıbleye doğru başlar peşrev yürüyüşüne. Yürüyüşün

kıble istikametinin sonunda sol ayak dizini yere vurur ve eliyle toprağa dokunur sonra öper, ardından alnına sürer. Demek ister ki: "Bizler aciz bir kuluz. Topraktan geldik, toprağa gideceğiz ve yolumuz Allah yoludur." Daha sonra peşrevine devam eder; her taraftaki seyircinin yönlerine doğru yürür. Bu arada davulcunun ve zurnacının peşrev müziği peşreve yön verir. Pehlivan ellerini kispete vurdukça yalın sesler çıkar. Pehlivanlar rakiplerini kontrol ederler, paça bağlarını kontrol ederler, birbirlerinin omuzlarını sıvazlayarak dost olduklarını ilan ederler. Türklüğün yiğitliği, İslam'ın ahlakı her yönüyle görülebilir ata sporumuz yağlı güreşte.

Derken pehlivanlar güreş tutmaya başlarlar. O ana kadar olan seyirci alkış birden kesilir. Çünkü güreşin kuralında yalnızca güreş sevgisini ve pehlivan sevgisini göstermek için güreşe başlarken alkış yapılır. Hele hele yenişlerde asla alkış yapılmaz, yenilen pehlivanın gururu incinmesin diye. Er meydanında güreşler kıran kırana olur. Pehlivan Türklerde simge olarak bilinen peşrevde at gibi yürünür, kartal gibi çırpınırlar; güreş başlarken de kurt gibi rakibe dalınır, ok gibi hareket edilir. Bu da yetmez güreşin gelişen süresi içerisinde deve gibi abcallayıp rakibin üzerinden geçtiği, tosun gibi omuz verdiği, kuzu gibi uysalken teke gibi zıpladığı, yılan gibi dolanıp, tavşan gibi kaçıp, koç gibi yenden daldığı, velhasıl bütün hayvanlar aleminin hareketlerinin birleşimidir bilen için ata sporumuz güreşin oyunları. Akıl, güç, fend, ahlak çerçevesinde her yiğit var gücüyle Allah rızası için güreşir. Peygamber sporu olarak bilinen güreşi peygamberimizin sevdiği bilinir. Hz. Hamza ise pehlivanların piri olarak bilinir. Güreşlerde künde atanlar, ters sarma, ters şak, ters kepçe, paça kasma, marya bohçası, tek sarma, gerdanlama, daha nice oyunlar görülür. Pehlivan, gücünün yanında aklını da kullanması gerekir ki bir anlık da olsa göbeğin her ne şekilde olursa olsun gökyüzünü görmesi yeniklik sayılır. Güreşçi bir defa yenildi mi artık o güreşte güreşemez; kendisine yıkanma yeri gösterilir.

Bazı pehlivanlar çok iddialıdır. Onların güreşleri sıkı yapılır. Başlarındaki hakem oyunda çok dikkat eder. Güreşlerde itiraz olmaz; zaten pehlivan yenilip yenilmediğini kendi de bilir. Yalnız, hakem ya da cazgır güreşten sonra pehlivanın hatalarını ve meziyetlerini söyler. Yağlı güreşte süre yoktur aslında; gün batana kadar yenişme olmaz ise ertesi gün devam eder. Bu nedenle her ananın doğurduğu pehlivan olamayacağı gibi, her babayiğit de kispeti giyip er meydana giremez. Güreş tutamaz. Güreş yürek ister, bilek ister, fent ister.

Pehlivan rakibini yendiği zaman hemen galip ilan edilmez. Önce rakibini yerden kaldıracak, rakibi büyükse elini öpecek, değilse sarılıp omzunu sıvazlayacaktır. Ondan sonra galip ilan edilir. Böyle dostça, centilmence yapılan bir başka spor dalı var mıdır ki? Güreşlerin baş pehlivanına bir dana verilir. Diğer boy birincilerine de koç veya kuzu verilir. Ayrıca kutmu kumaşlar da verilir. Pehlivanlar meydana çıktıkları zaman ödülleri alırlar, düşerler yollara. Zaten eski pehlivanların bir öğlağı tek başlarına yedikleri çok görülmüştür. Güreşlerde yenilenlere ise bir avuç ala şeker veya kuru incir verilir.

Bir pehlivan, boyunda üç defa birinci olursa sonraki güreşlerde bir üst boyda güreştirilir. Güreşlerde genellikle minik, tozkoparan, destte, ayak, orta, başaltı ve baş boylarında güreş tutulur. Boy ayırımı pehlivanları iyi tanıyan hakem yapar. Vücut durumları ve önceki güreşteki başarı ile tecrübeleri boy ayırımında etkili olur. Ecdattan yadigar kalan ata sporumuz her ne kadar batı kültür emperyalizminin gölgesinde bırakılmak istense de, Yörük, Türklük var olduğu müddetçe **‘Türk gibi güçlü’** sözünü dünyaya duyurmaya, göstermeye çalışacaktır.

ÖZCAN BAŞGÖL
atasporumuzgures@gmail.com

KIRKPINAR'IN YERİ DEĞİŞİYOR MU?

Edirne, Tarihi Kırkpınar Yağlı Güreşleri'nin yapıldığı Sarayıçi bölgesindeki Er Meydanı'nın yerinin değiştirilmesini tartışıyor.

Topkapı'dan sonra Osmanlı'nın ikinci büyük sarayı Edirne'de bulunuyor. Padişahlar imparatorluğu 92 yıl boyunca bu saraydan yönetti. Geniş bir alan üzerinde inşa edilen sarayın bulunduğu mevkiye de günümüzde Sarayıçi deniliyor. Bir dönem padişahların devlet işlerini yürüttüğü, ava çıktığı, kayıklarla nehir gezintisi yaptığı Sarayıçi bölgesi zaman içerisinde büyük yıkımlar yaşadı.

Edirne Yeni Sarayı ilk büyük yıkımı tarihte 93 harbi olarak bilinen 1878 Osmanlı-Rus öncesinde yaşadı. İçindeki cephaneliğin Rus'lara geçeceği endişesiyle dönemin yöneticileri tarafından cephanelik havaya uçuruldu.

Cephaneliğin patlaması sırasında sarayın büyük bir bölümü tahrip oldu. Balkan savaşları sırasında en büyük acılar yine bu bölgede yaşandı. Savaşların sona ermesiyle birlikte bu kez Sarayıçi bölgesi düzensiz yapıların işgaline uğradı. Zaman içerisinde Sarayıçi'nde betonarme yapılar yükselmeye başladı. Bu yapılardan birisi ise Tarihi Kırkpınar Yağlı Güreşleri'nin yapıldığı er meydanı. Zaman içerisinde yapılan ilavelerle birlikte er meydanının etrafına betondan 15 bin kişilik tribün yapıldı. Ayrıca alanda askeri kışlalar, geri gönderme merkezi ve gece kondu yapılarla bölge eski görünümünden uzaklaştı.

Belediye Başkanı Hamdi Sedefçi'nin düzenlediği basın toplantısında bir gazetecinin Vali Hasan Duruer'in "Dünyanın hiçbir yerinde saraylar içinde betonarme yapı olmaz. Er Meydanı'nın yerini üniversite yakınlarında yapılacak stat bölgesine taşınmasını doğru olacağını söylüyor." yönündeki sözlerini hatırlattı. Belediye Başkanı Hamdi Sedefçi, Sarayıçi'nin Kırkpınar'la, Kırkpınar'ın ise Sarayıçi ile özdeşleştiğini söyledi.

"TAŞ YERİNDE AĞIRDIR"

"Arkadaşlar, taş yerinde ağırdır." diyen Sedefçi, "Sarayıçi Kırkpınar'sız; Kırkpınar da Sarayıçi'siz olmaz. Sarayıçi, Balkan Savaşları sırasında 10 binlerce şehit verdiğimiz bir yer. Kutsal bir yer orası. Eksiden padişahların oturduğu, sarayların olduğu bir yer. Mazisi olan bir yer. Orada Türk ata sporunun yerinin alınıp başka bir yere götürülmesi bana göre kesinkes yanlış." dedi.

Vali Duruer'in düşüncesine saygı duyduğunu ifade eden Sedefçi, "Sarayıçi'ndeki tesisi Hadımağa'ya götürmeyi düşünmek doğru olmaz. Bu bir düşünce meselesidir. Vali Bey ile düşüncelerimizin farklı olması gayet normal. Vali Bey'in düşüncesine şöyle katılıyorum. O tesis Sarayıçi'ne yakışmıyor bu doğru. O tesis, beton yığını Sarayıçi'nde doğru duruyor mu? Durmuyor. Rahatsız edici bir durumu var. Keşke taş kaplama veya ahşap ağırlıklı bir tribün olsaydı. Ama biliyorsunuz, ben stadyumun yarısını biz yaptık. Rahmetli Turgut Özal zamanında İbrahim Ay başkanımız zamanında başlamış bir projeydi. Biz de 1994 yılında onu devam ettirdik. Cumhurbaşkanı Süleyman Demirel'in desteği ile. Eğer devlet desteği verilirse orayı yıkar, Kırkpınar yeni arena, stadyum yaparız diye düşünüyorum. Seçim geçsin bunları düşüneceğiz. Seçime kadar çok fazla şey yapma şansımız yok. Herkes kendi işine bakıyor. Açıklamasını yaptı.

Herkes İçin Spor hedefi

ARAŞTIRMA İNCELEME HAYATIN ER MEYDANI (BÖLÜM 4)

ÖMER ALTAY

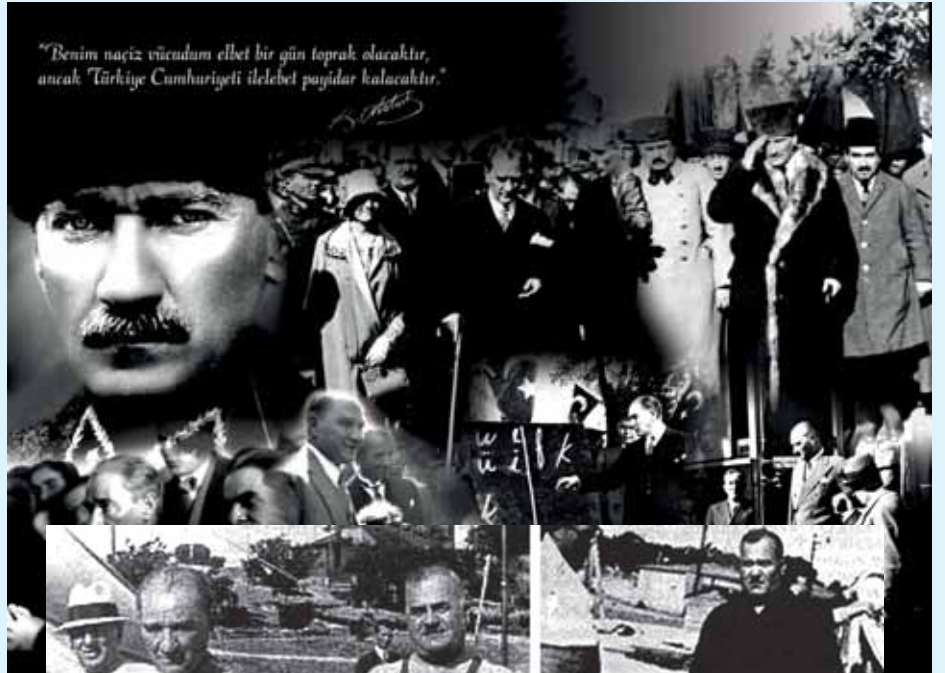
Atatürk'ün Türk sporuna gerçek desteği ve katkısı sporun ülkede yaygınlaştırılması ve örgütlenmesi yolunda olmuştur. Türkiye'nin ilk spor teşkilatı olan "Türkiye İdman Cemiyetleri İttifakı" 1922'de İstanbul'da kurulmuştu. Cumhuriyet ilkelerine bağlı olarak kurulan bu ilk spor cemiyetinin ve federasyonlarının yöneticileri Atatürk'ün yarattığı ortamla seçimle belirlenmiş ve demokratik bir şekilde spor örgütlenmelerinin temelleri atılmıştı. Atatürk o günlerde, "Türk sosyal yapısında spor hareketlerini düzenlemekte görevli olanlar, Türk çocuklarının spor hayatını yükseltmeyi düşünürken sadece gösteriş için herhangi bir yarışmada kazanmak amacıyla bir spor politikası oluşturamazlar. Esas olan, bütün, her yaştaki Türkler için beden terbiyesini sağlamaktır" diyerek, sporda hedefin halkın sağlığı ve toplum sporu olduğunu işaret ederek, günümüzde hâla erişilmek istenen ideal olan "Herkes İçin Spor" hedefini tespit etmiş ve görevlileri bu konuda uyarmıştır. 16 Ocak 1923 tarihli Bakanlar Kurulu toplantısında, "Türkiye İdman Cemiyetleri İttifakı (TİCİ)" kamu yararına dernek olarak kabul edilmiş ve böylece ilk kez devlet spora ve sporcuya destek ve yardım elini uzatmıştır. Nitekim, Yeni Türk Devleti'nin bütün kaynak ve imkansızlıklarına rağmen, 1924 Paris Olimpiyatları'na katılma kararı da takdire şayan bir uygulama idi ve kararın altında Atatürk'ün imzası vardı.

Sporcu Atatürk: Spor, zindelik ve güç kazandırır

Türkiye Cumhuriyeti'nin kurucusu, Ulu önder Mustafa Kemal Atatürk, çağdaş bir toplum yaratmanın bütün unsurlarını tespit etmiş ve gerekli çözüm yollarını da beraberinde Türk Milleti'nin ve insanlığın hizmetine sundu.

Atatürk'ün her konuda olduğu gibi, spor konusundaki görüşleri de çağdaş, günümüz şartlarıyla bağdaşan, kalıcı ve geçerli görüşlerdir. Atatürk, emanetinin yücelmesi ve gelişmiş batılı ülkeler düzeyine ulaşabilmesi için genç kuşağın beden, ruhen, zihnen, fikren, ahlâken ve ilmen iyi yetiştirilmesi gerektiğine inanmıştır. Bu nedenle Atatürk, gençliğin "beden eğitimi ve spor" faaliyetlerine spor ve sporcuya büyük önem vermiştir. Bu önem Atatürk'ün sporcu kişiliğinden de kaynaklanmaktadır.

Sporu her yönü ile teşvik eden Ulu Önder Atatürk, spor sayesinde zindelik ve güç kazanılacağını söylüyordu. Sağlık açısından vazgeçilmez bir unsur olan sporu kendisi de yapmaktaydı. En çok sevdiği spor ise güreşti. Güreşi her yönü ile teşvik ettiği gibi sık sık güreş müsabakalarını da izlemekteydi. Başarılı olan pehlivanları ve milli güreşçileri tebrik edip ödüllendirdiği gibi, onların galibiyeti ile heyecanlanır, büyük sevinç duyardı.

BJK'nın kurucularından Kılıç Ali Bey ile..

“Her çeşit spor faaliyetlerini, Türk gençliğinin milli terbiyesinin temel unsurlarından saymak lazımdır.”

Milli mücadeleye başlamak, Misak-ı Milli’yi ilan etmek ve Kuvayı Milliye’yi kurmak amacıyla, Samsun’da Anadolu topraklarına Ayak bastığı 19 Mayıs 1919 gününü de TBMM’nin 20 Haziran 1938 tarihinde 3466 sayılı kararı ile “Gençlik ve Spor Bayramı” olarak kabul edilmesini sağlayarak, Türk gençliğine verdiği önemi ortaya koymuştur. 23 Nisan Çocuk Bayramı gibi dünyada eşine rastlanmayacak kararlardan birini daha alan ve yasaştıran Atatürk, Türk gençliğini spora yönlendirerek, enerjilerini vatansever bir duygu içinde, Türkiye’nin kalkınmasına yönlendirmeyi amaçlamıştır.

Atatürk’ün direktifleriyle hazırlanan ve ülkemiz sporunu 48 yıl yönlendiren 3530 sayılı “Beden Terbiyesi Kanunu” 29 Haziran 1938 Günü kabul edilmiştir. Atatürk’ün hastalığı yüzünden, TBMM’nin 1 Kasım 1938’deki açılışında Başbakan Celal Bayar tarafından okunan nutkunda spor için söylediği son sözleri şöyledir: “Her çeşit spor faaliyetlerini, Türk gençliğinin milli terbiyesinin ana unsurlarından saymak lazımdır. Bu işte hükümetin şimdiye kadar olduğundan çok daha ciddi ve dikkatli davranması, Türk gençliğinin spor bakımından da milli heyecan içinde itina ile yetiştirilmesi önemli tutulmalıdır. Türk gençliğinin kültürde olduğu gibi spor sahasında da idealine ulaştırılması için Yüksek Kurultay’ın kabul ettiği “Beden Terbiyesi Kanunu’nun tatbikine geçildiğini görmekle memnunum”.

Yurtdışından spor uzmanlarını da Türk Sporu’nun hizmetine sundu

Atatürk, ileride de izah edeceğimiz gibi, dünyada beden eğitimi ülkesinde mecburi kılan ilk devlet adamıydı. Onun “Sağlam kafa, sağlam vücutta bulunur” sözü de, yarattığı genç Türkiye devletinin geleceği için düşündüğü ana esaslardan biriydi hiç kuşkusuz. Nitekim, “Terbiye-i Bedeniye Darülmuallemi”, çok geçmeden kurulup “Gazi Beden Terbiyesi Enstitüsü” adı altında faaliyete geçmiştir.

Atatürk, Türk sporunun ilk öğreticilerinin yetiştirilmesi konusunda aceleci davranmıştır. Beden eğitimi öğretmeni yetiştirecek okul tesis edilmeden önce, Çapa Muallim Mektebinde özel bir kurs açılmış ve bunun başına, Avrupa da Beden eğitimi öğrenimi yapmış olan Selim Sırrı Bey (Tarcan) getirilmişti. Bu arada bayan beden eğitimi öğretmeni yetiştirmek üzere de İsveç’ten iki bayan öğretim üyesi getirilmiş, bunlar da Çapa Muallim Mektebindeki özel kurslarda görev alarak kız öğrenciler yetiştirmişlerdi.

Atatürk, bu konunun üzerinde büyük titizlikle durduğundan, bu da kafi görülmemiş ve öğretmen adayları arasında,

dokuz aylık kursta başarı gösterenler, ihtisasta bulunmak üzere, Avrupa’ya gönderilmişlerdi. Atatürk bu kursa subayların da katılmalarını özellikle arzulamıştı. Bu nedenle kursa katılıp başarı sağlayan subaylar da, askeri okullarda modern beden eğitiminin ilk tatbikatçıları olabilmeleri için, Avrupa’ya ihtisas eğitimine yollanmışlardı.

Ankara da kurulan Gazi Terbiye Enstitüsü’nün Beden Eğitimi Bölümü için, Almanya’dan Kurt Dainans adında bir uzman öğretmen getirilmiş ve bu bilgili hoca tarafından, bu enstitünün beden eğitimi bölümü faaliyete geçirilmiştir. Bu sırada ihtisas için Avrupa’ya gönderilmiş bulunan asker ve sivil beden eğitimi öğretmenleri de yurda dönmüş, böylece genç Türkiye Cumhuriyeti’nin ilk beden eğitimi öğretim kadrosu kurulmuştur.

Türk sporcusunun temelini oluşturacak beden eğitimi ve spor uzmanları kadrosunun düzenlenmesine çalışılırken, Türk sporu da ciddi olarak ele alındı. Bu dönemde Türkiye İdman Cemiyeti İttifakı, Türk sporunun ilk örgütü olarak kurulmuş ve faaliyete geçmiştir.

Atatürk askerlerini güreştirir, kendisi de hakemlik yapardı...

Atatürk güreşi çok severdi. Kendisi de arkadaşlarıyla ve özellikle Nuri Conker’le güreşmeyi adet edinmişti. Fakat asıl heyecan ve zevk duyduğu şey, nöbet bekleyen erleri salona çağırarak, onlara güreş yaptırması idi. Bu güreşler bazen saatlerce sürer, Atatürk ya hakemlik yapar veya teşvik edici sözlerle dikkat dolu gözlerini onlardan ayırmazdı. O, erlerden galip hatta mağlup olanlara, armağanlarını kendi eliyle verir ve onları kutlardı.

ATATÜRK'ÜN KASTAMONULU REÇBER İLE YAPTIĞI GÜREŞ

Güreş yazarı Murat Sertoğlu, güreşten pek hoşlanan Atatürk'ün çoğu kez yanındaki arkadaşlarını güreşmeye teşvik ettiğini, hele iri cüsseli iki yakın dostu Vasıf Çınar ile Refik Koraltan'ı güreştirmekten bilhassa büyük haz duyduğunu yazmaktadır.

Atatürk'ün yakın arkadaşlarından Cevat Abbas Gürer'in bir anısı da bunu doğrulamaktadır. Rahmetli Gürer, "Sel Kitapları"nın "Atatürk Kütüphanesi" dizisinin 8. kitabı olarak yayımlanan "Yakınlarından Hatıralar" adlı eserde bir anısını şöyle nakleder:

"..Bir ağaç dibinin toprağını kabartan ve o civarda yalnız çalışan bir işçinin önünde Atatürk durdu. İşçiye o kadar yakındı ki, çapasının kalkıp inmesinden fırlayan toprakların küçük parçaları Atatürk'ün zarif ve düzgün ayakkabılarını okşuyordu. önünde duran, karşısına dikilen bu kişiye işçi bakmadı bile. Bu vaziyette epeyce durduk ve seyrettik.

İşçi ne kendine ne de çapasına bir an dinlenme fırsatı vermiyordu.

Atatürk'ün: - Nerelisin çocuğum?..

Suali işçiye doğrulttu, çapasını yere dayattı:

- Kastamonuluyum beyim!
- Kastamonu'nun içinden misin?

- Hayır, köylüğündenim

- Askerlik yaptın mı?

- Yapmaz olur muyum?

- Harp gördün mü?

- Sakarya muharebesinde bulundum, İzmir alındıktan birkaç ay sonra tezkere aldım.

Pehlivan yapılı Sakarya gazisinin cevabından haz ve zevk duyduğu, fakat kendisini tanıtmak istemediği için olacak Atatürk'ün işçi-

ye son sorgusu:

- Sen güreşir misin?

oldu. Bu suale kadar ciddi bir çehre ile gözünü kırpmadan cevaplarını veren işçi gülümseyerek mütevazı bir tavır aldı ve:

- Güreşmez miyim? dedi.

Ne yalan söyleyim; toprağı çapalarken yeri sarsan darbelerine şahit olduğum 30-35 yaşarında, gürbüz yaradılışlı, pişkin vücutlu, yay gibi atik ve tetik bakışlı, çelik bilekli Kastamonulu ile güreşmemi Atatürk'ün teklif edeceğinden heyecana düşmüştüm. Bereket versin başını gülerek bana çeviren Atatürk gözünü kırptı ve işçiye dönerek:

- Benimle güreşir misin? dedi.

Ben işçiye büyük muhatapını anlatabilmek imkanını ararken

Atatürk:

- Bırak çapanı, ileri gel!

emrinde bulundu. Bu emre tereddütsüz riayet eden Kastamonulu çapasını bıraktı, ilerledi ve el ense etmeye hazırlandı.

Ben seri bir hareketle işçinin arkasına geçerken Atatürk ile Kastamonulu güreşe tutuşmuşlardı. Atatürk'ü cidiyetle, var kuvvetiyle saran ve sarsan Kastamonuludan kurtarmak için, Atatürk'e göstermeden ve hissettirmeden, bir çelme attım, Kastamonulu yere yıkıldı. Fakat hemen ayağa kalkan işçi mağlubiyeti saymadı. Kısa bir münakaşa oldu. Müşkül vaziyeteydim. İşçinin bir ayağımın dayandığı toprağın kaymasından dolayı yıkıldığına, yoksa benim bir müdahalem olmadığına dair teminat verdim.

Atatürk ile işçisi tekrar güreşmek üzere birbirlerinden ayrılabilirler. Kastamonulu katiben Atatürk'ü tanıma-
mıştı.

**Demin Atamı tanıyamadım, beni affet.
Ben hiç sizinle güreşebilir miyim?**

İşçiden beş-on adım uzaklaştıktan sonra ufak bir mükafaat vermek için Atatürk'ün müsaadesini istedim. Bu gibi vaziyetler de cömert olan Atatürk'ün:

- Bir lira ver!

Demesi hayretimi uyandırdı. Teveccüh ve muhabbetine güvenerek:

- Biraz sonra zat-i devletinizin kim olduğunu öğrenecektir. Tok gözlü ve alnının teriyle kazanmaya alışmış bu yurttaş sizin lütfunuzu hatıra olarak saklayacaktır. Bari işine yarayacak miktarda vererek sevindirmiş oluruz, mütalaasında bulundum. Atatürk gülerek, fakat çok manalı kaşlarını çatarak:

- Bir lira yüz kuruştur. Az mı? buyurdular.

- Evet, yüz kuruş işçinin bir günlük yövmyesidir, cevabında bulunarak sustum.

- Öyle ise on yövmye ver! emrinde bulundular. Döndüm, Kastamonuluya yaklaştım. On lirayı kendisine uzatırken bu sefer işçi

- Bu parayı bana niçin veriyorsun? Sualinde bulundu.

Koca Türk'ün sebepsiz para almayacağını hissettiğinden:

- Mintanın biraz yırtıldı da, yenisini alırsın

Diyerek parayı kabul ettirebildim. Bu hareket tarzımdan merakı artan işçi:

- Sen kimsin beyim? dedi.

- Ben tüccarım, fakat güreştiğin bey bu çiftliğin sahibidir

Diyerek Atatürk'ü tanımayı işçinin zekasına bıraktım ve büyük adama yetişmek üzere acele yanından ayrıldım. Onbeş yirmi dakika sonra aynı yoldan dönüyorduk. Kastamonulu işçi bizi görür görmez koşarak yanımıza geldi. Heyecanını saklayamıyordu. Hemen Atatürk'ün ellerine sarıldı ve öptü. Yüreğinin bütün samimiyetiyle:

- Demin Atamı tanıyamadım, beni affet. Ben hiç sizinle güreşebilir miyim? dedi.

Atatürk:

- Zararı yok, şimdi burada ikimiz biriz. Devlet ve milletin işleri başında ben senin büyüğünüm, babanı... Buyurdular ve işçinin başını okşadılar.."

Atatürk'ün Kurtdereli'ye mektubu

Bir gün Atatürk'le beraber güreş sahasına gitmiştik. Hakem mevkiinde olanlardan bir yaşlı zata, Atatürk'e gösterdiler ve onun hakkında bazı şeyler söylediler. Bu sözler Atatürk'ün duygularının en derin noktasına tesir etmiş ve bu hal gözlerinden akan birkaç damla yaşla belirmişti. Sahada genç güreşçileri seyrederken, Atatürk özellikle ihtiyar eski güreşçi "Kurtdereli" pehlivandan gözlerini ayırmamıştı. Çankaya'ya döndüğümüzde Kurtdereli'ye bir armağan gönderdi, armağanın yanı sıra göndermek üzere yazdığı mektup şöyledir:

Kurtdereli Mehmet Pehlivan, Seni cihanda büyük ün almış Türk pehlivanı tanıdım. Parlak muvakkihatlerinin sırrını şu sözlerle izah ettiğini öğrendim. "Ben her güreşte arkamda Türk Milletinin bulunduğunu ve milletin şerefini düşünürüm."

Bu dediğini en az yaptıkların kadar beğendim. Onu için senin bu değerli sözünü, Türk sporcularına bir meslek düsturu olarak kaydediyorum. Bununla, senden ve sözlerinden ne kadar çok memnun olduğumu anlarsın.

12 Kasım 1931 / Salı
Gazi Mustafa Kemal

Atatürk'e göre güreş, kuvvet ve zeka oyunu

Atatürk güreşi şöyle nitelendirirdi: "Kuvvet ve zeka oyunu." Bu iki üstün özellik, insanda birleştiği zaman, ancak büyük işler görülebilirdi. Yine Atatürk'ün düşüncesine göre, insanlar akıl ve zekalarıyla bir çok şeyler keşfedebilirler, fakat bütün bunları insan kuvvetinin yardımı olmadan uygulama sahasına koyamazlar. Yabancıların da, Türk ulusunun kuvvetine vurgu yapmasına, "Fransızları "Türk gibi güçlü" deyimini bir örnektir. Ancak Atatürk, kuvvetin tek başına bir şey ifade etmediğine, fiziki gücün mutlak surette, teknik ve zekayla desteklenmesi gerektiğine vurgu yapmaktadır.

Orada Mustafa Kemal Atatürk'ün resmi ve altında da imzası vardır

1931'de Ankara'da, Mustafa Kemal Atatürk, yurtdışında Türkiye'yi iyi temsil ettiğini duyduğu Kurtdereli'yle tanışıyor ve o günün geceyarısı kendisine bir mektup yazıyor.

Mektubunda da: "Çocuk çocuğun için sana ufak bir armağan gönderiyorum. O, bu mektubumla beraberdir. Pehlivan ömrünün tam sağlıkla uzun sürmesini dilerim." diyor.

Geceyarısı bu mektubu, Salih Bozok'u görevlendirerek Zafer Otelinde kalmakta olan Kurtdereli'ye yolluyor. Mektubun içinde de 1000 Lira'lık bir İş Bankası çek'i koyuyor; çekin üzerini de imzalayarak ve "Kurtdereli Mehmet Pehlivan'a 1000 T. Lira veriniz. Bu para, Aralık ay'ı aylığımdan faiziyle kesilecektir." diye yazarak. Kurtdereli, kısa bir süre sonra, bankaya gidip çek'i veriyor, 1000 Lira'lık ödül kendisine ödeniyor. Ama Kurtdereli bankadan gitmiyor. Niçin beklediğini soruyorlar; "Çeki vermenizi bekliyorum" diyor. "Parayı aldın, çek bizde kalacak. Bu işlerin usulü böyledir." diyor banka müdürü. Kurtdereli de "O halde alın bu 1000 lira'yı, benim çekimi geri verin" diyor; Şaşırın banka

müdürü: "Neden?" diye sorunca Kurtdereli: "Orada Mustafa Kemal'in resmi ve altında da imzası vardır." diyor.

Atatürk'ün kendi maaşından keserek uygun gördüğü ödülü, Atatürk'ün el yazısı ve imzası bulunan o çek'i ömür boyu saklayabilmek için reddediyor...

Kurtdereli'nin Atatürk'ün armağanı için yaptığı yorum şöyleydi: Bana dünyanın en büyük adamı, işte ömrümün son mükâfatını verdi.

"Kendin küçüksün; ama memleket için önemli bir iş yaptın. Çok yaşa Yaşar"

Yaşar Erkan (d.1912, Erzincan - ö.18 Mayıs 1986 İstanbul), Türkiye'ye Olimpiyatlarda altın madala kazandıran ilk sporcusudur. Yaşar Erkan, 1936 Yaz Olimpiyatları'nda altın madalya aldıktan sonra "Şampiyonluk kürsüsünde şanlı bayrağımız şeref direğine çekilirken kendimi tutamadım, gözlerimden yaşlar sel gibi aktı. Yüz yirmi bin kişinin ve Hitler'in önünde bayrağımızı şeref direğine çekirmek ve ayakta güzel marşımızı dinletmek zevklerin en güzeli ve en büyüğüdür." diyerek büyük bir coşkuyu yaşadığı saatlerde Türkiye'de bir memur da Mors alfabesi ile tıkr tıkr bir telgraf çekmektedir Berlin'e...

"Kendin küçüksün; ama memleket için önemli bir iş yaptın. Artık adın Türk spor tarihine geçti. Çok yaşa Yaşar!". Telgraf Mustafa Kemal Atatürk'ten gelmektedir. Daha sonra Erkan'a Atatürk tarafından bir ev armağan edildi, aynı zamanda sporcunun soyadı olan ve çaresiz anlamına gelen Naçar Atatürk tarafından bir topluluğun ileri gelenlerinden anlamındaki Erkan olarak değiştirilmiştir. Yaşar Erkan aynı zamanda bir terziydi. 1931 yılında ilk defa giydiği milli forma altında tam 16 yıl mücadele etti ve Olimpiyat şampiyonluğunun yanı sıra dört Balkan şampiyonluğu da kazandı. Milli takımı çalıştırdı.

1940 yılında da Balkan şampiyonluğunu kazandıktan sonra güreşi bıraktı. Erkan 18 Mayıs 1986'da vefat etti.

SEMAHAT UZGÖR

(semahatuzgor@hotmail.com)

KIRKPINAR'A DUYGU KATANLAR

Ata mirası yağlı güreşlerin başpehlivanının seçildiği Kırkpınar, başlı başına bir şiirdir aslında. Kırkpınar her yıl yeniden kendi destanını yazar. Bu kadar zengin bir kültürün doğal olarak zengin bir anlatımı da olur. Sözün özü şiirlerle anlatılır. Ben de sunuculuğum süresince izlenceyi gözlerden önce gönüllere nakşetmek için, Kırkpınar sevdalılarına şairlerimizin dizeleriyle seslendim.. Şairler kendi duygu ve düşüncelerini kelimelerle topluma aktarıırken kitlelerin de tercümanları olurlar.

Edirne'li şair Saim METİN ;

**“Edirne’de bayram var, Edirne’de büyük düğün,
Sarayı kayıyor vursun davullar bugün.
Hayda bre Aliçoooo. Uyuyor musun?
Kıran kırana güreş var duymuyor musun?”** diye duyurur güreşleri...

Bayrak şairi Arif Nihat ASYA ;

**«Şurda, Sarayı» derler yoluna
Dünyanın en güzel korusu gelir.
Kırkpınar’dır, birbirini tutmaya
«Benim» diyenlerin pazusu gelir.”** dizeleriyle

Edirne’de doğmak arzusunu hissettirirken Kırkpınar’ı da tanımlar..

Edirne’den Cemal Oğuz ÖCAL ;

**Yine bir destandır bugün dillerde
“Türk gibi kuvvetli” sözü, arslanlar!
Geziyor namınız uzak illerde,
İrkimin cevheri, özü, arslanlar!** diye pehlivanlara seslenir;

Büyük üstad Attila İLHAN da;

**“Vur, ha vur, vur davul dağları taşları titret,
Dile gelsin Yusuf’un, Aliçö’nün hatırası,
Çıkalım hele meydana yanardağ gibi emret.”** diyerek geçmişten günümüze kopar gelir.

Dizeleri duyup düşünsel etkileşim olmaz mı, duyarsız kalınabilir mi?..“Şair olmak, ele alınan nesneye ruh üfleme demektir. Ancak o ruhu üflemeden önce o nesnenin ruhu olmak gerekir.” Kırkpınar’ı anlamak ve anlatmak içinse er meydanında güreşmek ya da Edirneli olmak gerekmiyor. Üzü Türkiye’yi aşmış bir kültür mirasımız “O”... Ünlü şairlerden eli yeni kalem tutanlara kadar ama yazılmış, ama denemelerde kalmıştır duygu yumağı olarak..

Kırkpınar’a duygu katanlar, duygularıyla yaşatanlar yan sayfamızın konukları. Ebediyete göçenlere rahmet, aramızda olanların yüreklerine güç kalemlerine hız dileyerek bir demet sunmama izin verdikleri için teşekkür ediyorum. Siz değerli okurlarımızın da Kırkpınar konulu şiirlerini, paylaşmak üzere göndermenizi bekliyoruz.

ULUĞ TURANLIOĞLU

Değerli

Hocamız Uluğ
Turanlıoğlu, 1912
yılında Kırklareli’nin
Pehlivan köy ilçesinde
dünyaya geldi. 1936’da
Edirne Erkek İlköğretmen
Okulu’nu, 1938’de
Ankara Gazi Eğitim
Enstitüsünü bitirdi. Edirne,
Çanakkale, Vize ortaokul
ve liselerinde Türkçe-

Edebiyat Öğretmenliği yaptı. 1963’de emekli olduktan sonra İstanbul’da özel liselerde yönetici ve öğretmen olarak çalıştı. 1987’de Edirne’ye döndü ve Temmuz-2002’de rahmete erdi.

Şiirleri ders kitaplarına konu olan Uluğ TURANLIOĞLU, hece ölçüsüyle, millî duyguları terennüm ettiği epik ve lirik şiirler yazdı.

KIRKPINAR'DA EDİRNE'DE

Saray’ında güller biter,
Bülbülleri yanık öter,
Kırkpınar’da Edirne’de.
Bayrak bayrak zafer yolu,
Trakya ile Anadolu
Kırkpınar’da Edirne’de.

Nefes almış
Sultan Mehmet,
Gök kubbeden yağmış
rahmet,
Kırkpınar’da Edirne’de
...

Şükrü Paşa nöbet bekler,
Hayran ona tüm melekler,
Kırkpınar’da Edirne’de.

... Davul zurna Çalınmakta,
Şanlı çağlar anılmakta,

Kırkpınar’da Edirne’de
Naralarla yer gök inler,
Rüzgar eser, ruh serinler
Kırkpınar’da Edirne’de
... Garip aşık dile gelir,
Şeyda bülbül güle gelir,
Kırkpınar’da Edirne’de

Sevgililer bakışlılar,
Birbirlerine yakışlılar,
Kırkpınar’da Edirne’de
Gür Tunca yanar her akşam,
Sinan’ı anar her akşam,
Kırkpınar’da Edirne’de

Ve de:
“Edirne köprüsü taştan,
Sen çıkardın beni baştan.”
Kırkpınar’da Edirne’de

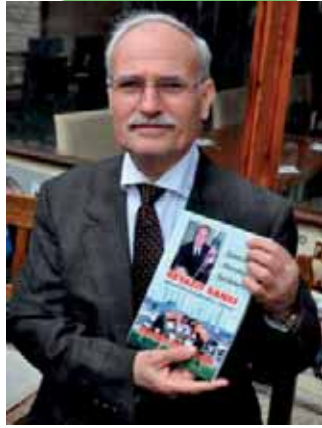

1953

Kars

doğumlu olan Metin KOCA, bir kamu kuruluşundan emekli olduğu halde görevi nedeniyle geldiği Edirne'de ikamete devam etmektedir. Evli olup, Cankat ile Canan Koca'nın babasıdır. Şiirle 1985 yılında tanışan Metin KOCA'nın altı yüzün üzerinde şiiri bulunmaktadır. Ağırlıklı olarak vatan, bayrak, Türklük, Atatürk, doğa ve kahramanlık konularını işleyen şairimizin

aşk temalı şiirleri de vardır. Şiirleri bestelenen Metin KOCA, 1997 yılından beri onbin kita olarak tasarladığı "Türk'ün Varoluş Destanı"nı yazmayı sürdürüyor.

1945

yılında Edirne'de doğdu. İlk ve ortaokulu Edirne'de; Rize Öğretmen Okulunda ise parasız yatılı olarak okudu. Anadolu Üniversitesi Eğitim Ön Lisans Okulu mezunudur. İstanbul Belediyesi Konservatuarını dışarıdan sınavla bitirdi. Rize, Konya, Mardin, İstanbul ve Edirne'de öğretmenlik yaptı. Evli ve bir kız, diğeri erkek iki evlat sahibidir. Köşe yazarı da olan Beyazıt SANSI 30 yıllık meslek hayatında şiir ve müzikle daima dopdolu yaşadı. Bana Allahın bir lütfu dediği, resmi "Kırkpınar Marşı"nın şairi ve bestekarıdır.

ARDA, TUNCA, MERİÇ ÜÇ GÜZEL KARDEŞ
VAR MIDIR DÜNYADA SİZDEN GÜZEL EŞ
İŞTE KIRKPINAR'IM İSTERSEN GÜREŞ
ERLERİN MEYDANI GÜZEL EDİRNE
ADALI HALİL'LER, KOCA YUSUF'LAR
KEL ALİÇO'LAR, ÇOLAK MOLLA'LAR
KIRKPINAR'DAN GELİR YİĞİT NARALAR
PEHLİVANLAR DESTANI GÜZEL EDİRNE
DAVULLAR ZURNALAR DENGİ DENGİNE
ÇAL BE KOCA USTA BAK AHENGİNE
SERHAT BOYUNDAYIZ BU İL EDİRNE
ŞEHİTLERİN KANI GÜZEL EDİRNE
DÖRT NARİN MİNARE SELİMİYE'DİR
SİNAN'DAN SERHADDE BİR HEDİYEDİR
BEYAZİDLER MURATLAR HEP KÜLLİYEDİR
TARİHTİR DÖRT YANI GÜZEL EDİRNE
SARAYLAR SULTANLAR SİNENDE YATAR
HANLARLA ÇARŞILAR YÜZ YÜZE BAKAR
KÖPRÜLER MERİÇ'E KOLYELER TAKAR
AŞIKLARIN CANI GÜZEL EDİRNE
TAŞTAN, KÖPRÜLERİN TÜRKÜLERDEDİR
AGALAR, KIZANLAR EDİRNE'DEDİR
EDİRNE TÜRKLERDE GÖNÜLLERDEDİR
TÜRKLÜĞÜN ŞANI GÜZEL EDİRNE
MERİÇ MAVİ YEŞİL NE GÜZEL AKAR
SELİMİYE BURDAN AYNAYA BAKAR
YAKAR BU GÜZELLİK BENİ DE YAKAR
GÜLLER GÜLİSTAN'I GÜZEL EDİRNE

EDİRNE TÜRKÜSÜ-1986

ÇALINIRDI DAVULLAR ALTAY ERGENEKONDA
TIRPAN ZALTO KÜNDE VAR DENENİR BU OYUNDA
KIRKPINAR DENİLEN YER MERİÇ TUNCA BOYUNDA
SEFERLERE ÇIKARDI HEP BURDAN ŞANLI ORDU
BURASI ER MEYDANI GÜREŞİN ATA YURDU
GÖRÜLMÜŞ YİNE SEFER AKIN BAŞLAMIŞ BURDAN
NEHİRLERDEN YÜZMÜŞLER TIRMANMIŞLAR ÇOK
SURDAN
TÜRK KOLAYI SEVER Mİ, O ZEVK ALIR HEP ZORDAN
DERKEN KONAKLAMIŞLAR YİĞİTLER MOLA VERMİŞ
AKINCI BEY BUYURMUŞ HAYDİ GÜREŞİN DEMİŞ
KIRK YİĞİTLE BAŞLAMIŞ ONDAN ALMIŞ ADINI
MEYDANA ÇIKARIKEN OKU DUA ANDINI
YİĞİTCE GÜREŞENE HAK VERİR MURADINI
TERİN YAĞA BULAŞIR DAR GELİR HASMA MEYDAN
OĞUZ ATADAN BERİ GÜREŞÇİ VAR BU SOYDAN
HEPSİDE BABA YİĞİT KOLAYMIDIR YENİŞMEK
KURSAĞINDA HARAM YOK YEMİŞLER HELAL EKMEK
TÜRKÜN YENİLMEZLİĞİ İMAN GÜCÜ BU DEMEK
VURULUNCA HER TOKMAK ŞENLENİR OBAM YURDUM
BİZ BU DÜNYAYA GELDİK AYRI ANA BABADAN
KİMİMİZ RUMELİLİ KİMİ ANADOLUDAN
BİZE AKIL GÜÇ VERİR ELBETTEKİ YARADAN
YAĞLANIP ÇIKACAĞIZ ŞİMDİ ER MEYDANINA
NE YİĞİTLER DOĞURMUŞ ELİN ÖPÜLSÜN ANA
BU YERKİ KIRKPINARDIR BURA ER MEYDANIDIR
KIRKLARIN DOLAŞTIĞI YEDİLER SEYRANIDIR
SIKARSAN TOPRAĞINI ONDAN ÇIKAN KANINDIR
DOLDU MEYDAN PEHLİVAN YA MUHAMMED YA ALİ
PİRİMİZ ÜSTADIMIZ HAZRETİ HAMZA VELİ
TEKİRDAĞLI HÜSEYİN KOCA FİLİZ NURULLAH
SARDI BELDEN HASMINI YA MUHAMMED YA ALLAH
BAŞA GÜREŞ TUTANLAR YENMEDEN OLMAZ İFLAH
GECKİNLİ LÜLEBURGAZ DENİZLİ BABAESKİ
SINDIRGIDAN GELİYOR ŞERİFİN SESİ SANKİ
DELİORMAN ANTALYA SAMSUN VE KOCAELİ
BURASI ER MEYDANI YAĞA KARIŞIR TERİ
ÜÇ DEFA KAZANANLAR ALIR ALTIN KEMERİ
HAYRABOLULU İDİ BAŞPEHLİVAN SÜLEYMAN
ORDULU MUSTAFA VE KARDEŞLER ADİL İRFAN
BÜTÜN YURTTAN GELİYOR CİHAN PEHLİVANLARI
SEYRİNE DOYUM OLMAZ BÜYÜK ORTA BOYLARI
MEYDANCI MEYDANI AÇ YAĞCI SIVA KOLLARI
SEYREDİYOR KARŞIDAN GÜREŞİ SELİMİYE
YEDİ ASIRDIR ÇINLAR KIRKPINAR ALLAH DİYE
KIRKPINAR AĞALARI EV SAHİBİ BEYİMİZ
DAVULCU VE ZURNACI TÜRKÜZ GELENEĞİMİZ
CAZGIRIN DİLİNDEDİR DUAMIZ DİLEĞİMİZ
BUNCA KONUĞU OLAN AĞA ELİ TUTULMAZ
BEY VERENE AZLANMAZ VEREN EL UNUTULMAZ
ÇIRAK ÖPÜP ELİNİ ÖNCE İSTER İCAZET
USTASI DUA İLE ONA VERİR CESARET
BENDEN SONRA SEN VARSIN MEYDAN SANA EMANET
HAMDÜ SENA İLE TEMMENA EDİP ÇIKAR
GURURLANIR USTASI ONUN ARDINDAN BAKAR
ÇIRAK ZEMBİLDE TAŞIR USTANIN KİSPETİNİ
USTASINDAN ÖĞRENİR GÜREŞTEKİ FENDİNİ
YENİNCE O HASMINI İSPAT EDER KENDİNİ
USTA ÇIRAKLA BAŞLAR TÜRKÜN YÜCE SPORU
UNUTMA KÜLTÜRÜNÜ ANANENİ SEN KORU
HER OYUNU BOZUYOR ÇOK İYİSİNİ BİLEN
GÜREŞ TÜRKÜN SPORU BİLİR BU SOYDAN GELEN
ZOR DURUMDA KALİYOR HASMA KOL PAÇA VEREN
DUYULUR NARA SESİ MALAZGİRTTEN MOHAÇTAN
YEDİ DÜVELE MEYDAN OKUDU SENİN ATAN
KOCA YUSUF ADALI ALİÇO KURTDERELİ
DAHA BİNLERCESİ VAR BİLİNMEZKİ NERELİ
MİNDER ETTİK DÜNYAYI BOĞAÇ KAANDAN BERİ
VUR DAVULCU DAVULA BİZİMDE VAR YERİMİZ
ADIMIZ KOCA MUĞAN TÜRKE KURBAN SERİMİZ

PRODUCE OF

Since 1979

*Kalite ve Güvenin
Adresi*

www.yasinyorukoglu.com

**YASİN
YÖRÜKOĞLU®**

ATALLA®

JEST®

ebzar®

YASİN YÖRÜKOĞLU®

Komisyon İth. İhr. ve Tic. Ltd. Şti.

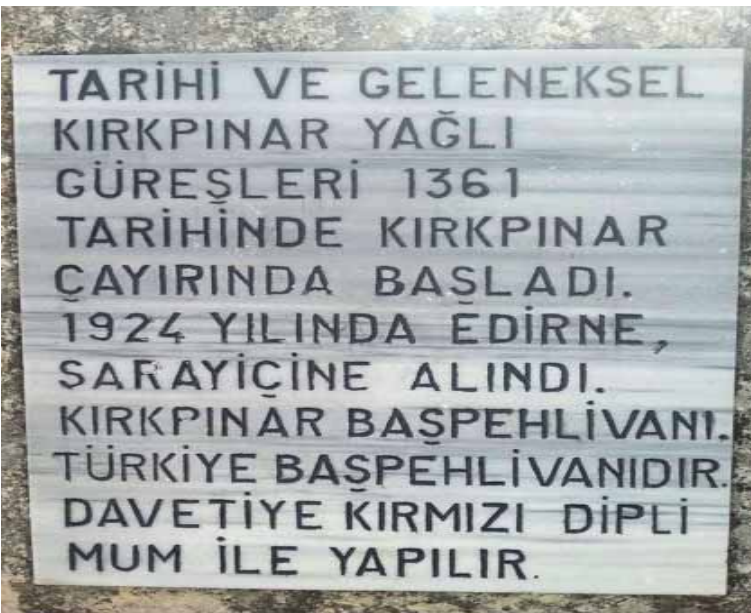

GÜREŞ TAKVİMİ

653. TARİHİ KIRKPINAR YAĞLI PEHLİVAN GÜREŞLERİ 20-21-22 HAZİRAN 2014 GÜNLERİ ARASINDA EDİRNE SARAYIÇI ER MEYDANINDA YAPILACAKTIR.

Türk'lerin Anadolu'dan Rumeli'ye geçerken yaptıkları akınlar ile başlayan ve günümüze kadar devam eden ve 653. s'ü yapılacak olan, Tarihi Kırkpınar yağlı pehlivan güreşleri 20-21-22 Haziran 2014 tarihinde Edirne Sarayıçi Ermeýdanında yapılacaktır. Ülkemizde geçtiğimiz yıl 198 yağlı güreş organizasyonu düzenlenmiş olup Kırkpınar yağlı pehlivan güreşleri aynı zamanda Türkiye Başpehlivanı'nın belirlendiği Ermeýdanıdır.

Yağlı güreş mindere yakışmıyor!

BEDİA BARAK

bediabarak@gmail.com

Ata yadigârı olan güreş organizasyonlarının mindere taşınması özelliğini kaybettiği gibi tarihi değerini yitiriyor ve yakışmıyor. Minder de yapılan güreş yine yapılmalı fakat yağlı güreşin yeri Ermeýdanı olmalı. İhtişamı, bayram havasında seyircisi ile davul zurnası ile olmalı diye düşünüyorum.

Yağlı güreş, Pehlivan için vazgeçilmez bir hayat biçimidir. Kimi için ekmek kapağı, kimi için ise meslek. Spor amatörce yapılırken hobi ya da sağlıklı yaşam için yapılır. Oysa Kırkpınar'a katılan sporcuların güreşten başka uğraşları genelde olmaz. Kıyasıya yarış ve çalışma içerisinde ömür geçer. Yağlı güreşler geleneksel olarak halkın içinde açık havada yapılır. Seyre gelenler de en az güreşenler kadar büyük bir keyif ve hırs içerisinde olurlar.

Özellikle Anadolu'nun vazgeçilmez sporudur Yağlı güreş. Kırkpınar'da yarışan güreşçilerin minderde yarışması zordur. Aynı şekilde minderde güreş yapanların da Kırkpınar'da güreşmesi sıkıntılı olur. Her ikisi de güreş sporu olarak yer alsada mutlaka birbirinden ayrı tutulmalıdır.

Dünyanın güreşte başarılı ülkelerinden İran, Küba, Rusya, Amerika kendi gibi ülkelerin hiçbirinde güreşçilerini yağlı ve karakucak gibi kendi geleneksel güreşlerini yapmamaktadırlar. O ülkelerdeki minder güreşi de daha istikrarlı çünkü bu gelişmiş başarılı olan ülkelerde minder güreşi, bilimsel yöntemlerle çalışılıp yapılmaktadır. Kırkpınar ve yağlı güreş bizim vazgeçilmez ata sporumuzdur. Bu spordan asla vaz geçilmemelidir. Hem geleneklerimizi korumak hem de başarılı sporcularımızın dünyada başarılarına imza atabilmesi için minderi ayrı karakucağı ve yağlı güreşi ayrı tutmalı daha çok önem vermeli.

Saygılarımla...

FOTOĞRAFLARLA ANILARA YOLGULUK

Bülent Yağcı
ARŞİVİNDEN

25 YILDIR DÜNYAYA DÜNYANIN BASKISINI YAPIYORUZ

DÜNYANIN BASKI MERKEZİ

ege
basım
PRINTING & PRESS

Esatpaşa Mah. Ziyapaşa Cad. No:4 Ege Plaza 34704 Ataşehir / İSTANBUL
T. +90 216 470 44 70 F. +90 216 472 84 05 www.egebasim.com.tr

DAHİ

Kitaplarınız, anılarınız, ders notlarınız,
artık güvenilir ellerde

İster 1 adet, ister 10 adet,
isterseniz 1000 adet,
istediğiniz
her sayıda baskı.

Esatpaşa Mah. Cehar Dudaşev Cad.
No:159 Kat 6 D 4 34704 Ataşehir / İSTANBUL
T. +90 216 470 41 42

ÖZEL İSTANBUL YESEVİ
**ANADOLU SAĞLIK
MESLEK LİSESİ**

"İstanbul'un en kapsamlı ve en donanımlı Sağlık Meslek Lisesi"

"Hemen Meslek"

T. 0216 6 452 www.yeseviokullari.com

Biz biriz, birliğıiz.

Türkiye'nin birliğı

TRAKYA
BİRLİK